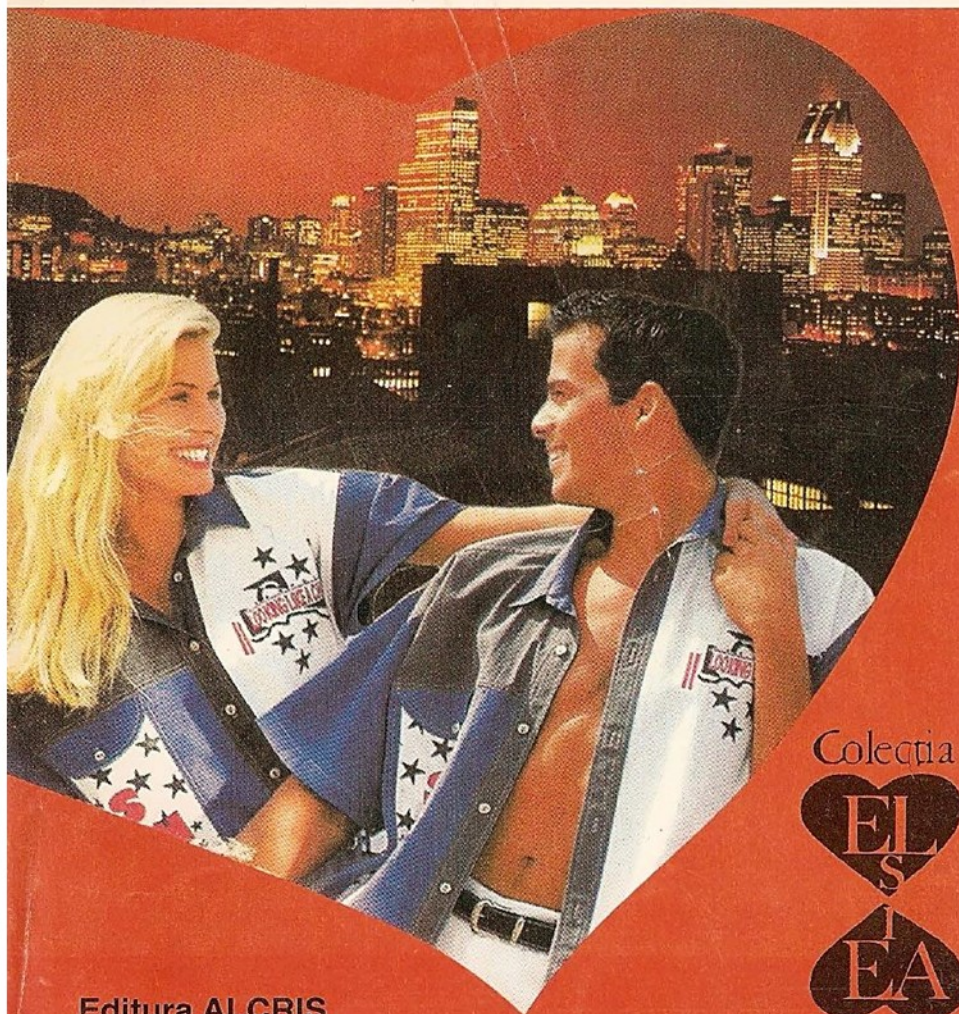

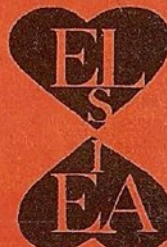
Kate Freiman

284

UN ROMAN CU DEDICAȚIE

Colecția

Editura ALCRIS

Kate Freiman

**Un roman
cu dedicație**

Editura ALCRIS
1995

Capitolul 1

Judd Blackburn pară lovitura de dreapta a prietenului său Bob Lee și-și trase răsuflarea, privind spre intrarea sălii de sport. Trecuse o oră de când se antrena cu Bob, pentru a se menține în formă. Câteva femei se strânseseră lângă ușă, urmărind mișcările rapide ale celor doi bărbați.

— Ah! exclamă Lee, ne-am înfierbântat și am uitat că avem prima lecție cu aceste noi adepți ale artelor marțiale.

Judd zâmbi și zise în glumă:

— Femeile au întotdeauna prioritate.

Bob se îndreptă spre noile aspirante la însușirea artelor marțiale, urmat de Judd.

Erau șapte cursante de vârste diferite. Doua erau foarte tinere și chicoteau, iar celelalte depășiseră patruzeci de ani. Toate așteptau emoționate să înceapă exercițiile de apărare individuală. Judd fu atras de o blondă înaltă, într-un costum gri de gimnastică și care părea mai drăguță decât celelalte.

Blackburn își spuse că blonda merita toată atenția. Apropiindu-se, își dădu seama că este frumoasă și elegantă. O doamnă, nu o fandosită. Putea fi măritată, dar existau speranțe să fie liberă. Judd se hotărî să intre în discuție cu ea, pentru a afla dacă are vreo șansă s-o invite la o cafea. Tânărul se întorsese de curând la Toronto, după șapte ani plecați pe Coasta de Vest și voia să-și găsească o prietenă. Familia lui îl bătea la cap să termine cu aventurile trecătoare. Era timpul să se astâmpere și să devină serios.

Chipeș, solid și celibatar convins, Judd ardea de nerăbdare să cucerească femeile frumoase din oraș.

— Ce zici de noile eleve? îl întrebă el pe Bob care o remarcase deja pe blondă.

— Să stai departe de ele. N-aș vrea să avem neplăceri. De blondă mă voi ocupa eu însumi.

Judd rânji, zicându-și că trebuie să-și încerce norocul cu blonda care-l tulburase și pe Bob.

Acesta din urmă se opri în dreptul femeilor și le salută politicos, asigurându-le că școala sa de arte marțiale era una dintre cele mai bune din oraș. Alegerea lor fericită era justificată de pregătirea pe care școala o oferă cursanților.

Judd stătea în spatele lui Lee și o studia pe blonda cu ochii căprui.. Brusc, chipul ei îl făcu să-și amintească de orele de engleză de la universitatea din Toronto. În urmă cu zece ani, femeia asta îi schimbase viața.

* * *

Caroline se uita în ochii lui albaștri ca un animal de pradă în căutarea hranei, fără să aibă nicio tresărire. Cei zece ani dispărură ca prin farmec și Judd se revăzu student, când ochii Carolinei îl fascinaseră încă de la prima oră de engleză. Era o surpriză dureroasă s-o regăsească pe femeia pe care o admirase enorm.

Făcând doi pași către ea, Judd îi adresă un surâs cald și o întrebă:

— Ne cunoaștem de undeva?

Celelalte femei își întoarseră privirile către ei, curioase să-i audă.

Înainte ca blonda să răspundă, Judd adăuga pe un ton vesel:

— Cursul de engleză al doamnei Lassiter. Universitatea din Toronto, o mie nouă sute optzeci și opt, nu-i așa?

Caroline ar fi vrut să spună că ea este doamna Lassiter, dar își dădu seama că el nu o recunoscuse. Ar fi putut rosti cu voce calmă că este fosta lui profesoară, dar acest lucru ar fi însemnat să recunoască trecerea timpului. În curând va împlini treizeci și cinci de ani. Era o vârstă ingrată care nu se cădea să fie recunoscută în public.

Caroline dădu din cap, fără să zică vreo vorbă.

Judd își încruntă sprâncenele.

— Am ghicit, nu-i așa? zise el întinzând mâna dreaptă.

Caroline se îmbujora și lăsa ca mâna ei să fie strânsă de Judd. Atingerea degetelor lui îi stârni un fior pe spinare.

— Sunt Judd Blackburn și stăteam în spatele sălii, îi reaminti el.

Judd cel bun la pat fusese porecla pe care i-o dăduseră colegile sale. Caroline refuzase să se gândească la adevărul acestor vorbe. Își amintea foarte bine de fostul ei student care stătea într-un colț din spatele sălii; solid, cu umerii largi și șolduri înguste, cu părul negru tuns scurt, Judd îi atrăsese atenția prin faptul că privirea lui o urmărea cu asiduitate. La fel și acum, ochii lui albaștri o tulburau, făcând-o să se simtă stingherită. Intensitatea privirii lui era greu de suportat. Celelalte femei așteptau răspunsul Carolinei, surprinse de întâlnirea neașteptată dintre cei doi.

— Îmi amintesc, rosti frumoasa blondă.

Judd își prelungi strângerea de mână cu câteva secunde, apoi făcu un pas înapoi, continuând s-o privească în ochi.

Nu se schimbase deloc, se gândi el.

Dar acum Caroline era mai încrezătoare în forțele ei și știa să facă față oricăror situații delicate. Ca de exemplu, cea de acum. Venise la artele marțiale pentru a dobândi o mai mare concentrare spirituală. Caroline își puse mâinile în șolduri pentru a-și potoli tremurul degetelor.

— Nu mi-ai spus numele, insistă Judd cu o voce baritonală care ar fi impresionat pe orice femeie în afară de Caroline.

Era a doua ocazie să-i spună adevăratul ei nume, dar prezența, celorlalte femei o împiedica să fie sinceră. De fapt, ce altă reprezentantă a sexului frumos ar - fi recunoscut, de față cu martori, că este mai în vârstă decât tânărul cu care stătea de vorbă?

— Caroline Yates, rosti blonda cu un glas suav.

Judd păru dezamăgit de minciuna ei și-i zâmbi cu căldură:

— Bună, Caroline. Ești înscrisă la cursurile de arte marțiale?

Caroline dădu din cap iar Judd își aminti că ea îl întrebase, cu zece ani în urmă, dacă făcea parte din grupa ei de studenți. Nu întârziase să-i mărturisească faptul că frumusețea ei îl determinase să participe la cursurile de engleză.

Pe un ton nepăsător, tânărul zise:

— Mă bucur. Eu îl ajut pe Bob.

Caroline observă strălucirea din ochii lui.

Era mândru că putea să-și demonstreze că rolurile se inversaseră: el devenise profesor și ea elevă.

Cu câteva minute în urmă, îl văzuse antrenându-se cu Bob Lee, admirându-i puterea, agilitatea și grația. Era un bărbat care atrăgea femeile ca un magnet, dar ea nu se lăsa sedusă de farmecul lui viril. Mai ales că fusese profesoara lui de engleză.

Caroline întoarse capul spre Bob, care fusese înconjurat de celelalte femei și se interesă, nedumerită:

— De ce are nevoie de ajutor proprietarul școlii de arte marțiale?

Judd surâse îngăduitor și Caroline se întrebă dacă Scufița Roșie fusese la fel de stânjenită de rânjetul lupului cel rău.

— Cineva trebuie să se ocupe de tine. Astăzi eu voi fi cel care îți va arăta primele exerciții de apărare. Ești gata?

Caroline izbucni în râs la auzul cuvintelor fostului ei student, crezând că acesta făcuse o glumă. Privirea lui era la fel de intensă, încât noua elevă își întoarse capul, neputând să-l înfrunte mult timp.

Blackburn o luă de braț și o conduse către grupul de lemei din jurul lui Bob. Caroline își retrase brațul și-l întrebă:

— Ai ajuns instructor de arte marțiale?

— Nu, sunt și eu cursant, numai că am ajuns deja să stăpânesc câteva procedee de bază.

Caroline voia să stea cât mai departe de acest bărbat insistent și fermecător. În definitiv, îi fusese profesoară și nu vedea de ce trebuie să fie mai amabilă cu el.

Judd îi adresează un zâmbet ștrengăresc, șoptindu-i pe un

ton confidențial:

— Voi fi partenerul tău, ca o răsplată pentru orele de engleză de la facultate.

Caroline avu impresia că Bob îi făcuse cu ochiul lui Judd și se depărta cu un pas, hotărâtă să nu le facă jocul. Chiar dacă fostul student era seducător și radia căldură, nu merita să-l bage în seamă. Poate că tocmai din cauză că era plin de vitalitate nu era bine să-i acorde atenție. Deși îi plăceau tigrii, nu era atât de naivă încât să intre în cușca lor.

* * *

Judd se întreba de ce-l mințise Caroline. În urmă cu zece ani, îl învățase să respingă răspunsurile facile, pentru a căuta adevărul în adâncul sufletului și iată că acum, ea îi ascunsese numele. Poate că ea nu-și mai amintește, dar, pe când era student, deprinsese la orele ei să găsească adevărul, chiar cu prețul unor eforturi dureroase. Ceilalți colegi așteptau cu nerăbdare să discute deschis cu tânăra lor profesoară care-i îndruma cu tact și răbdare pe calea spinoasă a destăinuirilor sincere.

Întreaga lui viață se schimbase de când o cunoscuse pe Caroline. Ea îl îndemnase să respecte cinstea și demnitatea, iar acum, îl dezamăgise, prefăcându-se că nu-l cunoaște.

Judd era hotărât să afle motivul care o împiedicase să rostească adevărul. Tot de la ea învățase să fie perseverent și să nu abandoneze ușor calea aleasă. Lecțiile ei îi folosiseră mult în viață și-i era recunoscător.

Tânărul își încrucișă brațele la piept și o urmări cu privirea pe Caroline care era atentă la vorbele lui Bob. Fosta lui profesoară nu se sinchisea de prezența lui, de parcă el nici nu i-ar fi vorbit cu câteva clipe în urmă. Un zâmbet îi înflori în colțul gurii. Caroline Lassiter Yates nu știa că minciuna ei, sau mai bine zis ascunderea adevărului, avea efectul unui steag roșu fluturat în fața unui taur. Îi va demonstra fostei sale profesoare că-i însușise bine lecțiile.

* * *

Caroline nu se simțea în apele ei. Conștientă că Judd Blackburn nu o scăpa din privire, nu se putea concentra asupra informațiilor pe care le dădea Bob Lee în privința exercițiilor pe care le vor face la prima ședință. Atmosfera din sală era nouă pentru ea și o stânjeni. Obișnuită cu discuții academice, teme literare, cu lucrări și cercetări științifice, Caroline nu se simțea în largul ei în postura de sportivă. Chiar dacă se străduia să priceapă indicațiile lui Bob, nu știa cum se va descurca pe saltea în momentul când va trebui să înfrunte atacul partenerului de antrenament.

Lee știa să explice răbdător mișcările pe care le vor executa elevele, dar Caroline se îndoia că-și va aminti de indicațiile lui, fiindu-i teamă că se va accidenta. După ce le spusese să nu fie prea încrezătoare în forțele lor, Bob le puse pe cursante să facă mișcări de încălzire. Caroline se mai liniști, deoarece făcea gimnastică și exercițiile îi erau cunoscute. Peste câteva minute, Lee dădu ordin ca femeile să lucreze câte două. Judd o prinse de încheietura mâinii pe Caroline, înainte ca aceasta să aibă timp să-și aleagă o parteneră.

— Eu sunt partenerul tău, așa cum ți-am promis, îi șopti el la ureche, în timp ce se îndrepta spre saltea.

Respirația lui fierbinte îi stârnea fiori neașteptați. Exercițiile de prindere și de răsucire a mâinilor erau ușoare, însă Caroline nu era obișnuită să lucreze cu un bărbat care iradia o senzualitate de felină, având o energie virilă impresionantă. Privirea lui avea o expresie ironica. Fără îndoială că-l amuza jena ei.

După ce luară poziția de luptă. Judd întinse mâinile și Caroline făcu la fel. Pe neașteptate, el o prinse de încheieturi și o forță să-și încleșteze degetele în jurul antebrațelor lui. Fosta lui profesoară nu bănuise că această atingere putea fi atât de plăcută. Un val de căldură se răspândi în trupul ei, făcând-o să se înroșească în obraji și la ceafă. Dacă ar fi putut ar fi renunțat la lecțiile de autoapărare, dar îi era rușine să-i arate partenerului că apropierea lui o tulbura.

— Să-mi spui dacă acționez prea brutal sau prea repede, murmură Judd pe un ton ironic. Mă voi opri imediat.

Caroline își dădu seama că un bărbat ca Blackburn nu poate fi atât de naiv pe cât lăsa să se creadă. Privirea lui insistentă era o dovadă a jocului pe care-l făcea.

— Îți voi spune când nu mai pot.

Judd dădu din cap și făcu o răsucire, îndepărtând mâinile partenerei sale, astfel că trupurile li se apropiară. Caroline închise ochii și încerca să se desprindă din strânsoare, încordându-și mușchii, dar Blackburn era puternic și nu putea fi clintit din loc. Genunchii și coapsele lor se atinseră, iar profesoara se gândi că poziția în care se găsea o făcea vulnerabilă. Ar fi putut să cadă cu ușurință dacă partenerul ei n-ar fi ținut-o strâns.

Alarmată de gândurile sale, Caroline deschise ochii și observă că Judd o privește cu atenție. Ce se întâmplase cu ea? De ce se simțea stânjenită? Judd era numai un partener de antrenament și n-ar fi trebuit s-o tulbure. Neputând să-și stăpânească emoțiile puternice, profesoara închise ochii. Trupul îi tremura ușor.

— Caroline? Nu te simți bine? auzi ea vocea lui Judd. Nu am făcut nicio mișcare greșită. Nu cred că am mers prea departe pentru prima sedință.

— Am obosit, recunosc Caroline. Blackburn își retrase mâinile și profesoara respiră adânc, pentru a-și reface forțele. Când deschise ochii, îl văzu pe partenerul ei la un pas de ea.

— Cred că te-ai încălzit suficient, zise Judd. Ești destul de rezistentă.

Caroline se înroși ca o adolescentă.

— Alerg în parc de două ori pe săptămână. Și de câțiva ani fac exerciții yoga.

— Yoga este o metodă foarte bună de a te păstra în formă. Te face mai tânără.

Caroline simți un junghi în inimă. Cuvintele lui erau ironice și crude. Nu era corect să-i spună că este între două vârste.

— Ești gata? o întrebă Blackburn pe un ton nepăsător.

Profesoara dădu din cap și Judd se aplecă făcând căuș din mâinile sale, îndemnându-o:

— Pune-ți picioarele aici.

Caroline protestă, nedumerită:

— Ce vrei să faci?

Blackburn îi explică răbdător:

— Caroline, sunt mai înalt decât tine cu un cap. Nu putem să ne antrenăm dacă nu ești la aceeași înălțime cu mine.

Profesoara aruncă o privire la picioarele lui lungi și apoi se uită în ochii lui. Expresia de pe chipul lui era liniștită și nu ascundea nicio intenție dubioasă.

— Dar...

Judd se aplecă și o prinse de glezne. Caroline se agăță cu mâinile de umerii lui pentru a-și păstra echilibrul. Blackburn o săltă ușor și profesoara se lipi de trupul lui, simțind tăria mușchilor încordați. Pulpele ei se frecau de coapsele lui, stârnindu-i un val de căldură.

Conștientă că atingerea trupului lui îi provoca emoții neobișnuite, Caroline deschise gura pentru a-i cere lui Judd să-i dea drumul, dar observă că el se purta cu ea de parcă ar fi fost oricare alt partener de antrenament. După câteva clipe de ezitare, profesoara se lăsă condusă de Blackburn care-i puse tălpile deasupra genunchilor lui, apoi o prinse de mâini. Caroline se lăsă puțin pe spate.

— Ești gata? — îi șopti el cu dublu înțeles, privind-o în ochi. Caroline își reproșa faptul că-l mințise. Dacă i-ar fi spus cum o cheamă, acum n-ar fi fost la fel de stingherită și ar fi acceptat mai ușor să facă exerciții cu partenerul ei. O dată ce-l mințise, între ei nu mai poate avea loc o încredere deplină. În acele momente, ar fi vrut să fie acasă și să citească o carte. Nu era deloc pregătită să lucreze cu Judd.

Fără voie, ea rosti o altă minciună:

— Sunt gata.

Capitolul 2

Judd își dădu seama că fosta lui profesoară era încordată și că încearcă să nu-și trădeze emoțiile puternice care o cuprinseseră. Era atât de aproape de el și nu se putea obișnui cu gândul că va trebui să-i atingă din nou trupul athletic. Blackburn voia ca ea să nu mai fie speriată și să se concentreze asupra mișcărilor de apărare. De fiecare dată când o prinsese de mâini, îi simțise tremurul nervos. Reacția ei era nejustificată, dar el știa că avea o influență tulburătoare asupra femeilor. Cu zece ani în urmă, nu se așteptase ca ea să fie impresionată de figura lui, dar acum era mândru că-i stârnise senzații ciudate. Acum dorea ca ea să simtă că este puternic și seducător, așa cum el știa că ea este frumoasă și atrăgătoare.

— Foarte bine, putem începe exercițiile.

Caroline încercă să scape din strânsoare, dar nu reuși decât să se apropie de trupul partenerului. Judd îi zâmbi binevoitor și profesoara îi întoarse zâmbetul.

— Caroline, trebuie să acționezi mai repede. Fii mai hotărâtă. Îți voi spune dacă greșești sau dacă trebuie să mergi mai departe.

Profesoara se uită în ochii lui, dar rămase tăcută și reîncepu mișcarea de desprindere din strânsoare. Închizând ochii, Blackburn îi simți încordarea din trup. Parfumul pielii ei era discret și suav. Cu cât era mai aproape de corpul ei, cu atât era mai conștient de pericolul pe care-l reprezenta fosta lui profesoară.

Apăsarea pe care o exercita trupul ei îl făcea să-și imagineze ce plăcut ar fi dacă ar putea să-i simtă strânsoarea picioarelor petrecute în jurul taliei lui. Judd suspină și se concentrează asupra exercițiilor fizice, alungând

din minte imaginile erotice care-l împiedicau să fie doar un partener de antrenament.

Respirând adânc de câteva ori, el se calmă și deschise ochii, remarcând chipul încordat al Carolinei.

— Nu crezi că am exersat suficient? îl întreabă aceasta, îngrijorată de efectul pe care-l avusese apropierea dintre trupurile lor.

Blackburn își dădu seama că exista posibilitatea ca partenera să-i cadă în brațe și exclamă înțelegător:

— Ai dreptate: am făcut destule eforturi și suntem abia la începutul ședinței de antrenament.

Caroline reveni cu picioarele pe saltea, iar Judd îi dădu drumul la mâini.

Profesoara își aranjă părul care-i căzuse pe frunte și se îndreptă spre grupul de femei care-l ascultau pe Bob. Blackburn o urmă, admirându-i mersul grațios și întrebându-se dacă purtarea lui fusese prea îndrăzneță.

* * *

Caroline se strădui să înțeleagă explicațiile proprietarului sălii de sport, dar mintea sa refuza să priceapă vorbele instructorului de arte marțiale. Emoțiile intense pe care le resimțise cu câteva clipe în urmă, când fusese atât de aproape de Judd, continuau să o tulbure.

„Nu e nevoie de cuvinte pentru a ști când te dorește” își zise profesoara în sinea sa în timp ce Blackburn se opri în spatele ei. O relație ciudată se stabilise între ea și Judd.

Caroline își scutură pletele blonde și făcu un pas spre Bob pentru a auzi mai bine ce spunea acesta. Era vorba de atacul din lateral pentru a surprinde adversarul. După câteva momente, Bob îi făcu semn lui Judd să-l atace, pentru a le demonstra cursantelor cum trebuie să acționeze. Cei doi bărbați se mișcau ca două feline. Bob le arată femeilor că orice atac îi oferea ocazia de a-l lovi pe adversar. Caroline se gândi că teoria era frumoasă, dar că ea n-ar fi în stare să-l țină la distanță pe Judd dacă acesta ar încerca s-o atace.

— Acum, veți lucra din nou pe perechi, zise Lee.

Caroline se trezi în fața partenerului ei, așteptând ca acesta să-i spună ce exerciții vor face. El o prinse cu mâna dreaptă de brațul stâng și murmură pe un ton autoritar:

— Fii atentă cum mă mișc. Uită-te în ochii mei.

Cum putea să se uite în altă parte când el o țintuia cu privirea?

Judd îi dădu drumul la braț.

— Uită-te în ochii mei, dar, în același timp, fi atentă la mișcările mele.

Cum putea ea să nu fie atentă la trupul lui? Era un tip solid, care-i inspira o teamă instinctivă.

— Ferește-te de mâinile și de picioarele mele, o preveni el. Forțează-mă să mă retrag. Caută să fugi. Amintește-ți că este preferabil să eviți lupta decât să-i suporti consecințele.

Firește că profesoara era de acord cu ultima lui afirmație. Cât de mult se schimbase fostul ei student. Mândria din ochi îi demonstra că Judd ajunsese la o stăpânire de sine și la o abilitate extraordinară în privința însușirii procedeelelor de autoapărare. Oare ce făcuse în acești zece ani? se întreba Caroline rotindu-se în jurul partenerului ei, căutând să se ferească de atacul acestuia.

Într-o fracțiune de secundă, Blackburn o imobiliză cu ușurință. De data aceasta, el o prinse de umeri și ea ajunsese din nou în brațele lui. Când încercă să se desprindă din înlănțuire, Judd o strânse și mai tare și Caroline se uită mirată în ochii lui.

— Agresorii sunt rapizi. De ce nu te-ai ferit de atacul meu?

Profesoara replică îmbufnată:

— Ce vrei să fac, dacă nu sunt suficient de atentă? Arată-mi cum trebuie să mă apăr.

Judd își retrase mâinile și rosti pe un ton nemulțumit:

— Dacă nu-mi respecti sfaturile, este inutil să ne pierdem timpul.

Cuvintele acestea îi deșteptară o amintire din timpul când era profesoara lui de engleză. Într-o zi, ea le propusese studenților o lucrare referitoare la timpul liber.

Judd o impresionase prin ușurința cu care își exprimase ideile, argumentând că orice moment din viață trebuie trăit la o intensitate maximă și că este păcat să-ți irosești timpul cu activități ne semnificative. Acum, fără să vrea, el inversase rolurile, atrăgându-i atenția că trebuie să fie mai serioasă și mai silitoare.

— Mă voi strădui să nu te dezamănesc, zise ea încet.

Judd întinse brațul drept să o prindă și Caroline se feri, făcând o săritură laterală. Blackburn o încurajă:

— Foarte bine. Continuă tot așa.

De fiecare dată când o ataca, ea reușea să evite brațul lui, astfel antrenamentul deveni o joacă plăcută și folositoare.

Peste câteva minute, Bob se declară mulțumit de elevele sale și le ordonă să înceteze exercițiile.

— Acum vom trece la contraatac. Uitați-vă la mine și la Judd.

Cei doi bărbați făcură o demonstrație de virtuozitate și de precizie, spre încântarea cursantelor care formară din nou perechile de antrenament.

— Nu vă grăbiți, le ordonă Lee. Dacă reușiți să străpungeți apărarea partenerului, loviți-l în piept.

Caroline nu îndrăzni să-și ridice capul până când Judd o întrebă:

— Ești gata?

Profesoara tresări și-l privi în ochi. Va avea el curajul să-i atingă sânii? Trăgându-și răsuflarea, Caroline luă poziția de apărare. Blackburn zâmbi blând și ea îi întoarse zâmbetul.

— De data asta, sper să fii mai atentă. Ai auzit ce a spus Bob?

Caroline deschise gura pentru a replica, dar Judd se repezi la ea și profesoara se răsuci fulgerător, așa cum le arătase Bob, și lovi brațul partenerului care se retrase imediat.

— Foarte bine, o felicită el. Ai început să te aperi.

Caroline avea impresia că ochii lui aveau o scânteiere de mândrie.

Trecuseră câteva minute de când Judd încerca s-o prindă pe Caroline, iar aceasta se ferea de loviturile lui. Uneori, el reușea s-o păcălească, dar mâna sa se oprea la câțiva centimetri de pieptul ei, stârnindu-i fiori de teamă și de plăcere.

Până la urmă, profesoara făcu o fentă și atinse pieptul partenerului cu podul palmei. Judd făcu o mutră uimită și Caroline izbucni în râs, bucuroasă că învățase repede mișcărilor instructorului. Era încă îndemânică și nu o părăsise agilitatea.

Bob bătu din palme și toată lumea încetă exercițiile, adunându-se în jurul lui. Proprietarul sălii de sport le mulțumi cursantelor pentru că fuseseră ascultătoare și perseverente, amintindu-le că nu trebuie să se descurajeze dacă nu reușiseră să execute mișcărilor de apărare cu prea multă acuratețe, deoarece vor avea timp să devină bune practicante ale artelor marțiale. Caroline râsuflă ușurată că se terminase ora, fiindcă scăpase de prezența stânjenitoare a lui Judd.

* * *

Blackburn se uită la ea, în timp ce Lee își lua la revedere de la grupul de femei, zicându-și în sinea lui că era momentul să fie mai îndrăzneț, dacă voia s-o invite pe fosta lui profesoară să ia cina cu el. Îi era puțin teamă, căci ea îl mințise și nu-i putea anticipa reacția față de invitația lui. În același timp, era tulburat de senzațiile erotice pe care ea i le trezise în trup. De mult timp nu mai fusese atât de atras de o femeie. Curiozitatea îl făcea să fie mai îndrăzneț: trebuia să afle de ce Caroline își ascunsese identitatea.

Judd se postă în fața ei, privind-o stăruitor în ochi. Dacă ar fi cunoscut-o mai bine, ar fi fost ispitit să-i mângâie obrajii îmbujorați de efort.

— Aș vrea să luăm cina împreună, zise el pe un ton amabil.

Trecură câteva secunde și Caroline nu deschise gura. Judd se neliniști și adăugă:

— Avem multe să ne spunem. Au trecut zece ani de când nu ne-am văzut.

Ezitatea ei dură cam mult și Judd își spuse că răspunsul pe care-l va auzi va fi negativ. Afurisită treabă! Zâmbetul pe care-l cunoștea din facultate era politicos, dar nu prevestea acceptarea invitației. Era îngrijorată că-l mințise? Nu voia să aibă o discuție lămuritoare? În ochii ei se citeau nervozitatea și nehotărârea. Când ea aruncă o privire la ceasul de pe perete, Judd știu că pierduse ocazia de a lua masa împreună.

— Eu... n-am o toaletă de seară... Dar...

Roșeața de pe chip i se accentuă și Caroline afirmă:

— Dacă nu este un local de lux, voi putea sta o oră. Am de corectat niște lucrări, îi explică ea în șoaptă.

Judd simți că i se luase o piatră de pe inimă și declară bucuros:

— Nu vom întârzia. Ne vedem peste zece minute, după duș.

Caroline zâmbi și spuse:

— De acord.

Judd se îndreptă repede spre vestiar, întrebându-se dacă va avea prilejul s-o sărute pe fosta lui profesoară.

* * *

Caroline ieși prima din vestiarul femeilor și se uită la afișele și ziarele înrămate de pe pereții din holul sălii de sport. Deși căuta să se concentreze asupra conținutului articolelor decupate din revistele de arte marțiale, gândurile ei se îndreptau spre discuția pe care o va avea cu Judd.

Minciuna o pusese într-o situație jenantă și profesoara de engleză se hotărî să-i destăinuiească fostului ei student motivul care o îndemnase să-i ascundă identitatea ei. N-o învățaseră scriitorii clasici că minciuna are picioare scurte? Walter Scott avusese dreptate când afirmase că remușcarea este dureroasă, atunci când e consecința unei acțiuni incorecte. Ce trebuie să facă? Să-i mărturisească imediat adevărul lui Judd? Să aștepte până la restaurant, sau după cafea? Oh, Doamne! Fusesse atât de nesăbuită! Fostul ei student își închipuise că ea voise să-l

impresioneze și să cocheteze cu el!

— Scuză-mă dacă am întârziat. Putem merge?

Caroline tresări la auzul vocii lui Judd și se rușină ca o școlăriță. Altă încurcătură! Dacă se va purta la fel și la restaurant, ce părere își va face acest bărbat chipeș despre o femeie care se înroșea la fiecare remarcă sau la privirile lui insistente? O va crede când îi va mărturisi ce vârstă are, sau va crede că ea este în căutarea unei aventuri?

— Bineînțeles, răspunse Caroline luându-și jacheta de lână din cuier. Judd o ajută să-și pună jacheta pe umeri și profesoara avu impresia că el o mângâiasse în treacăt, înainte de a-i face loc să iasă pe ușă. Atingerea degetelor lui îi stârnise o emoție neașteptată și profesoara se fâstâci, murmurând:

— Mulțumesc.

Judd își închise fermoarul la canadiană și-și luă la revedere de la Bob care le urase noapte bună. Caroline îi adresează un zâmbet și-i făcu un semn cu mâna.

— Sunt mai multe locuri unde putem lua masa, zise Judd, în momentul când ajunseră pe trotuar. Ți-aș recomanda un restaurant chinezesc sau vietnamez: pește, orez, sos picant sau cartofi prăjiți. Ce preferi?

— Îmi place peștele.

Aerul rece o înfioră pe Caroline care-și duse brațele la piept. Iarna era friguroasă. După câteva zile blânde, vânturile din nord aduseseră nori cenușii, iar ninsoarea nu contenise decât de curând. Ianuarie era o lună bună pentru schi și pentru sporturile de sală..

— În cazul acesta, nu trebuie decât să traversăm strada. Cunoscut un restaurant chinezesc unde se mănâncă bine.

— Am auzit de el, zise Caroline, luându-l de braț.

Tremurul corpului ei se datora numai frigului? se întrebă profesoara, știind că ar minți dacă n-ar recunoaște influența pe care o avea Judd asupra ei. Trupurile lor se atingeau și-și transmiteau senzații plăcute care nu aveau nimic comun cu atmosfera rece din oraș.

Judd făcea pașii mari iar Caroline se străduia să nu cadă, fiindcă unele porțiuni din asfalt erau înghețate și

alunecoase. Peste câteva minute, cei doi se aflau așezați la o masă aranjată cu gust. Scaunele din pluș roșu erau moi și confortabile. O chelneriță le aduse două liste cu mâncăruri și un platou cu sandvișuri. Caroline simți pe sub masă că genunchiul lui Judd se apropiase de al ei. Ridicându-și privirea, ea observă că Judd studia atent meniul, fără să dea importanță gestului său involuntar. Profesoara își retrase scaunul, dar Judd îi atinse din nou un picior când el își întinse sub masă picioarele. Câte neglijență! își spuse Caroline, parcurgând lista cu mâncare.

Chelnerița reveni și-l întrebă pe Judd ce dorește să comande, fără să-i dea atenție profesoarei, de parcă aceasta nu l-ar fi însoțit pe bărbatul chipeș din fața ei.

Judd se uită la Caroline și se interesă pe un ton blând:

— Ce ai ales?

„Ah, dacă ar fi după mine, își spuse ea, aș alege tinerețea. Aș vrea să fiu mai tânără. Cât de mult mi-ar plăcea să fiu mângâiată de tine!”

— O supă de ciuperci și o porție de curcan la tavă, rosti ea cu glas tare.

Chelnerița notă comanda în carnețel și se uită din nou la Judd.

— Cu ce vă pot servi? îl întrebă ea pe un ton suav.

El puse meniul pe masă și zise cu o voce baritonă:

— Vreau supă de ciuperci și o friptură de vacă.

— Să vă aduc o porție dublă de supă? Un castronaș este cam mic pentru un bărbat solid ca dumneavoastră, afirmă chelnerița, lăsând să se înțeleagă că-i plac bărbații viguroși.

— Nu, mulțumesc, un castronaș de supă este suficient.

— Ce pâine doriți? V-o recomand pe cea de secară. Este foarte gustoasă.

— Caroline, ai vreo preferință?

— Nu, pâinea de secară este foarte bună.

— Cum doriți friptura: în sânge sau mai prăjită?

— În sânge, bineînțeles.

— Ce beți?

— O sticlă de bere. Draga mea, ce bei? Caroline se uită la Judd, surprinsă că el i se adresase pe un ton atât de familiar. Mutra ei nedumerită nu-l descumpăni, iar el insistă:

— Ce vrei să bei, scumpa mea? Înainte să poată răspunde, mâinile ei fură cuprinse de mâinile lui.

Chiar dacă gestul era ostentativ pentru a-i demonstra chelneriței că formau o pereche de îndrăgostiți, Caroline simți un val de căldură în obraji.

— Oh, oh, se bâlbâi ea, o sticlă de Coca-Cola fără zahăr.

Chelnerița luă meniurile și se îndepărtă. Caroline încercă să-și desprindă mâinile din strânsoarea lui Judd, dar acesta începu să-i examineze degetele lungi și subțiri, remarcând:

— Nu porți verighetă. Ești celibatară?

Caroline se gândi că sosise momentul pentru a-i declara răspicat lui Judd că nu este interesată de persoana lui și că singurătatea nu o deranjează. Era ocazia cea mai nimerită pentru a-i da de înțeles că nu aleargă după bărbați și că este o femeie independentă.

— Nu port inele pentru a nu lua păr din blana pisicii.

Blackburn avu un zâmbet ironic.

— Depinde de pisică.

Profesoara nu se simți la îndemână.

Judd redeveni serios și o întreabă pe un ton grav:

— Ai vreun prieten? Iubești pe cineva? Este plăcut să ne revedem după zece ani și n-aș vrea să ne despărțim așa de repede.

— Dacă ți-aș spune că nu am pe nimeni, ce ai face?

Caroline regretă imediat că fusese prea îndrăzneată. N-ar fi trebuit să-i pună o întrebare indiscretă. Privirea lui era sfredelitoare, iar mângâierile delicate. Cu fiecare clipă ce trecea, minciuna ei devenea și mai stânjenitoare, și mai apăsătoare.

— Dacă nu ai pe nimeni, șopti el blând, atunci trebuie să te aștepti la o prietenie sinceră.

Capitolul 3

Declarația lui o luă pe nepregătite pe Caroline. Era posibil ca între ei să se înfiripe o relație apropiată? Probabil că el nu-și dădea seama ce vorbește, își spuse profesoara. Orice legătură dintre ei avea nevoie de încredere și reciprocitate.

În cazul acesta, propunerea lui se dovedea a fi inutilă și stânjenitoare. Nu știa că nu se poate să-și bată joc de sentimentele ei? Era o provocare sau o încercare de a avea o aventură? Voia numai să-i aprindă flacăra iubirii, pentru a o părăsi apoi ca un laș? Caroline avusese mai multe experiențe dureroase și nu era în stare să suporte încă o umilință. Cercetându-l cu privirea, citi în ochii lui sinceritate și fu surprinsă. Tonul cu care i se adresase fusese solemn și neprefăcut.

Era ea pregătită să aibă un prieten? Caroline își înăbuși un suspin. În acel moment, era într-o stare de plâns. Nu mai avea încredere în bărbați, și orice încercare de seducere din partea lor o îngrijora, făcând-o bănuitoare și rezervată. Cumpănind avantajele și dezavantajele de a-l avea ca prieten pe Judd Blackburn, profesoara își zise că merita să mai facă o încercare. Bineînțeles că în primul rând trebuia să-i mărturisească părerea ei despre relația dintre un bărbat și o femeie.

Era firesc să fie corectă cu el. Din experiență proprie știa că o relație de prietenie avea de înfruntat multe obstacole, chiar dacă începea foarte frumos. Înainte de a răspunde, Caroline voia să-i destăinuiească lui Judd temerile pe care le avea față de o posibilă legătură sentimentală. Fostul ei student avea simțul umorului și putea să treacă peste stânjeneala și ezitățile ei. Dacă el

găsea că necazurile ei sunt trecătoare, atunci relația lor avea șanse de reușită. Dacă nu dovedea înțelegere față de zbuciumul inimii de femeie, legătura lor nu putea dura mult. Era mai bine ca fiecare să știe ce-l așteaptă dacă se implică într-o relație mai apropiată.

Caroline își trase răsuflarea, dar, înainte de a putea deschide gura, Judd îi zise surâzând:

— Te rog să mă scuzi două minute. I-am promis mamei mele că-i voi telefona imediat ce voi termina antrenamentul.

Se ridică de la masă și se îndreptă spre coridorul din spate care ducea la cabinele telefonice.

Profesoara îl urmări cu privirea, fascinată de mersul lui agil. Îmbrăcat în jeanși și într-un pulovăr de lână, Judd avea un trup de atlet. Picioarele lungi și coapsele zvelte, umerii lați și brațele puternice atrăgeau atenția femeilor din sală. Unele dintre ele, impresionate de aspectul fizic și de chipul lui cu trăsături regulate și virile se uitau la el cu coada ochiului, fără să arate însoțitorilor lor că sunt atrase de bărbatul care trecea pe lângă ele.

Câteva femei chiar o cercetară cu privirea îndelung pe Caroline, căutând să vadă cine era iubita bărbatului care le tulburase inimile. Profesoara se amuză de succesul pe care-l avusese Judd, suportând cu curaj privirile invidioase ale femeilor care se mirau că o blondă neinteresantă putuse să-l farmece pe tânărul care semăna cu eroii din telenovelele cele mai renumite.

În sinea ei, Caroline își spunea că nu aveau de ce s-o pizmuiască, deoarece fusese invitată la cină de un fost student cu care nu s-ar încurca așa repede. Trebuia să chibzuiească bine, înainte de a face un pas greșit!

Pentru a-și omorî timpul, profesoara își scoase din poșetă agendă personală și începu să bifeze activitățile din ziua aceea, programând problemele nerezolvate pentru săptămâna următoare.

Câte treburi avea de făcut! Nicio însemnare nu se referea la o întâlnire amoroasă.

„Ei bine, își zise Caroline, sunt momente când trebuie să

mă gândesc și la dragoste.”

— Orice zi este împlinită dacă ai petrecut-o cu mine, remarcă Judd, apărut pe neașteptate.

Profesoara tresări și se uită speriată la el. Era oare conștient de efectul pe care-l avea asupra femeilor? Firește că știa cât de seducător este și se purta de parcă ar fi fost un păun cu penele înfoiate.

— Cauți o zi liberă pentru a-ți fixa o întâlnire cu mine? se interesă el surâzând, în timp ce se așeza pe scaun.

Caroline clipi și exclamă iritată:

— Modestia ta este proverbială! Am vrut să văd ce probleme mă așteaptă acasă.

Judd se bătu cu palma pe frunte și zise:

— Ah! îmi amintesc că ai de lucru în seara asta. Îți pregătești orele de mâine, sau vrei să citești?

Profesoara socoti că sosise momentul adevărului. Nu mai putea continua relația cu Judd dacă nu scăpa de apăsarea minciunii care stătea între ei. Cum va reacționa fostul ei student? Va fi mânios? Dezamăgit? Va lua totul ca pe o glumă, sau îi va fi milă de ea? Orice reproș va fi meritat. Luându-și inima în dinți, Caroline spuse în șoaptă, sperând ca vorbele sale să nu-l deranjeze prea mult pe interlocutorul ei:

— Sunt profesoară de engleză la universitatea din Toronto.

Ochii ei îl cercetau cu atenție pe Judd, căutând să observe cel mai mic semn de supărare sau de decepție de pe chipul lui.

Judd încuviință dând din cap de parcă ar fi aflat o noutate în legătură cu profesia ei. Să fi fost tonul ei prea blând, înșelându-l pe Judd?

— Așadar, doamna Lassiter te-a încurajat și pe tine să îmbrățișezi cariera ei, comentă acesta, cu voce gravă.

Caroline nu se așteptase la o asemenea remarcă. Era uluită că pentru Judd ea era o colegă de facultate și nu profesoara lui...

Devenise și el profesor?

— Vreau să-ți mărturisesc că doamna Lassiter a avut o

mare influență asupra mea, continuă Judd. Nu pot uita ce ne spunea la orele sale: „Iubirea este lucrul cel mai important din viață...”

Caroline încuviință, dând din cap, apoi el adăugă:

— Părinții mei au fost niște simpli fermieri și nu mi-au putut da o educație aleasă, dar nu s-au opus să merg la facultate. Mi-a plăcut să citesc, dar n-am făcut lecturi din clasicii literaturii universale. M-au atras romanele de dragoste și cele științifico-fantastice. Am ales lumea afacerilor, însă n-am abandonat cărțile. Lassiter a fost una dintre cele mai bune profesoare din facultate.

Caroline înghiți în sec. Ratase ocazia de a-i destăinui lui Judd că ea este doamna Lassiter. Nu putea să-i spună:

„Știi cine este doamna Lassiter? Eu sunt, fosta ta profesoară de engleză. N-am vrut să-ți mărturisesc că te-am recunoscut, fiindcă am fost impresionată de chipul tău seducător. Orgoliul m-a făcut să-ți ascund identitatea mea.”

— Predai undeva engleza? se interesă Caroline cu voce tare.

Judd făcu o mutră mirată și zise sec:

— Nu.

Profesoara era dezamăgită de răspunsul lui. În loc să-i dea mai multe amănunte despre locul de muncă, Judd se mulțumise cu un simplu, „nu”. Nu era deloc volubil când venea vorba despre profesia lui. Așadar, nu numai Caroline avea secrete?

Tânăra deschise gura pentru a-l întreba unde lucrează, dar chelnerița apăru ținând în mâini tava cu mâncărurile și băuturile comandate. Caroline observă că Judd avea, alături de sticla de bere, și o farfurioară cu alune. Era o atenție din partea chelneriței care se retrase după ce-i surâse galeș lui Judd.

Profesoara avu o tresărire nervoasă, întrebându-se dacă va putea să fie prietenă cu un bărbat adulat de femei.

Judd luă o înghițitură de bere și Caroline îl admiră cu coada ochiului. Era relaxat și sorbea tacticos din băutura rece, ținând paharul cu mâna lui mare. Sprâncenele negre

și dese, gura senzuală, nasul drept, ochii albaștri degajau o fascinație căreia cu greu puteai să-i rezisti. Privirea lui seducătoare o stânjenea pe profesoară care-și plecă ochii, prefăcându-se că-i este foame. Roșeața din obraji nu se datora aburilor din castronul cu supă, ci tulburării.

— M-am interesat de doamna Lassiter, dar la universitate ea nu mai figura pe lista profesorilor, zise Judd.

Caroline se întrebă dacă el observase că mâna ei tremurase când dusesse la gură lingura cu supă.

— Crezi că s-a pensionat? se interesă Judd, care remarcase că interlocutoarea sa era emoționată. Presupun că doamna Lassiter este în vârstă acum. Cam câți ani are? S-o fi pensionat?

Caroline se înecă și începu să tușească. Cu lacrimi în ochi, își acoperi gura cu un șervețel și căută să-și potolească tușea care o sufoca.

Judd se ridică de pe scaun s-o ajute, dar ea își flutură mâna, pentru a-i arăta că se descurcă singură.

„Ce tupeu are! își zise Caroline. Să mă facă bătrână și pensionară! Sunt încă tânără. Dacă în urmă cu zece ani îi făcuse lui Judd impresia că trecuse de prima tinerețe, acum el se putea gândi că ea trecuse de vârsta dragostei. Cât să fi avut fostul ei student când se înscrisese la facultate? Nouăsprezece, cel mult douăzeci de ani. Atunci ea avea douăzeci și patru. Să-i fi părut atât de bătrână încât după zece ani, Judd s-o considere pensionară? Oh, Doamne! Ce impresie avea acum despre ea? O privea ca pe o femeie căreia nu i te poți adresa decât cu venerație pentru înțelepciunea ei?

— N-ai nevoie de ajutor? o întrebă Judd când ea își mai veni în fire.

Caroline îl privi cu ochii înlăcrimați și spuse în șoaptă:

— Nu. Mă simt bine, mulțumesc.

Judd își duse lingura la buze, dar de data asta profesoara nu se mai uită admirativ la trăsăturile lui atrăgătoare. În momentul acela îl ura așa de tare, încât i-ar fi turnat arsenic în supă.

Judd se abținu să nu pufnească în râs. Remarca sa o luase pe nepregătite pe Caroline care se schimbase brusc la față. În sinea ei profesoara își spunea că bărbații sunt vicleni și neserioși. Chiar și fostul ei student îi ascunsese profesia actuală, ca o pedeapsă pentru minciuna ei.

Jenată de privirea lui stăruitoare, profesoara se întreba dacă obrajii îi erau îmbujorați din pricina căinței că mințise sau a indignării că Blackburn o făcuse bătrână. De obicei, se ferea să-și exteriorizeze sentimentele, deoarece îi era teamă că ele vor fi greșit înțelese de bărbați. Chiar și acum simțea o flacără în trup, o flacără pe care Judd i-o aprinsese pe neașteptate. Era periculos să se joace cu focul. Bărbatul din fața ei era seducător și avea o experiență bogată în privința femeilor. Nu-i va fi greu să-i stârnească o pasiune mistuitoare. Pe moment, se mulțumise s-o ironizeze, rănindu-i orgoliul și făcând-o să renunțe la intenția ei de a-i mărturisi adevărul. Dacă n-ar fi făcut remarca batjocoritoare referitoare la vârsta ei, Caroline ar fi fost pe punctul de a-i destăinui că este fosta lui profesoară de engleză. Oricum, el trebuie să fi observat stăpânirea de care ea dăduse dovadă, deoarece nu făcuse greșeala de a recunoaște că-și amintea de doamna Lassiter.

Judd consideră că este cazul să schimbe subiectul conversației pentru a-i permite Carolinei să-și stăpânească emoțiile.

— Aș vrea, zise el, să aflu mai multe despre tine. Ai fost măritată?

— Da. De ce te interesează? se miră profesoara.

— Fiindcă nu pot să-mi închipui că există un bărbat care să renunțe la tine, după ce te-a cunoscut și și-a dat seama de calitățile tale.

Judd ar fi vrut s-o întrebe cu totul altceva, prelungind joaca de-a șoarecele și pisica pentru că știa dinainte răspunsurile. La sfârșit, i-ar fi mărturisit pe un ton nevinovat că își dăduse seama încă din momentul când o văzuse în sala de gimnastică a lui Bob că este fosta lui

profesoară de engleză, Caroline Lassiter. Când deschisese gura, se hotărâse să nu fie atât de crud și preferase să se informeze de statutul ei social.

Caroline puse lingura pe masă și spuse surâzând:

— Te uiți des în oglindă pentru a-ți compune această mutră inocentă?

Judd replică pe un ton vesel:

— Numai în ocazii deosebite, când mă străduiesc s-o impresionez pe invitata mea. Sper că fostul tău soț nu. Te-a făcut să-i urăști pe toți ceilalți bărbați.

Judd mărturisise adevărul, în ciuda tonului glumeț: se săturase de femeile răzbunătoare și isterice care avuseseră o decepție în dragoste și voiau cu orice preț să-i pedepsească pe ceilalți reprezentanți ai sexului tare.

În ultimii ani, întâlnise câteva femei de acest gen și încercase să le consoleze, ușurându-le chinul, dar nu reușise decât să-și atragă mânia lor. Furia le fusese mai puternică decât bunele intenții și de fiecare dată, la despărțire, Judd rămăsese cu amărăciune în suflet. Era păcat ca fosta lui profesoară să fie una dintre femeile care consideră toți bărbații niște bestii. În acest caz, i-ar fi foarte greu s-o facă să-și schimbe părerile, deși n-ar da înapoi de la o asemenea însărcinare neplăcută.

Spre ușurarea lui, Caroline afirmă, zâmbind:

— Nu-ți face griji inutile. Nu urăsc bărbații.

Judd îi turnă Coca-Cola în pahar, urmărind atent felul cum ea sorbea din băutura răcoritoare. Ce plăcut ar fi să-i sărute buzele frumos arcuite. Roșeața din obraji ei îl făcuse să se gândească la această posibilitate, dovedindu-i că are în continuare succes la femei.

— De fapt, continuă Caroline cu amărăciune în glas, nu urăsc decât un singur bărbat, sau cel puțin nu pot să-l sufăr.

Ochii ei se întunecară, mărturisindu-i suferința.

Judd se grăbi s-o întrebe cine este acest bărbat, lăsând-o pe interlocutoarea lui să-i dea mai multe explicații. Aceasta făcu o pauză, apoi, privindu-l în ochi, declară pe un ton grav:

— Poate că sună cam ciudat, dar singurul bărbat pe care l-am disprețuit este Thomas Black, deoarece el este cel care mi-a distrus căsnicia.

Dacă i-ar fi azvârlit băutura din pahar în față, ea nu l-ar fi șocat mai tare. O voce interioară îi șoptea lui Judd:

„Nu se poate să fi auzit bine. Nu se poate ca ea să fi fost atât de isteată. Te-a lovit acolo unde te doare cel mai tare.”

Pentru a-și ascunde tremurul buzelor, Blackburn își duse mâna la gură.

Chelnerița apetisantă veni cu tava pe care se aflau fripturile, întrerupându-le conversația. După ce luă castroanele goale, se interesă dacă Judd mai dorește ceva. Acesta clătină din cap și chelnerița se retrase.

Caroline atacă friptura de curcan, fără să bănuiască efectul pe care vorbele sale îl avuseseră în sufletul lui Blackburn. Acesta era conștient că acuzația adusă lui Thomas Black era gravă și trebuia să afle dacă este vorba de persoana pe care o cunoștea el.

— Te-ai referit la renumitul scriitor Thomas Black, nu-i așa? o întrebă pe Caroline, pe un ton voit, nepăsător.

Profesoara dădu afirmativ din cap și luă o bucată de friptură pe care pusese puțin muștar. Judd își aminti cât de îndemânatică erau degetele ei când așterneau pe tablă cuvintele din textele studiate, într-o perfectă scriere cu litere rotunde. Notițele de la cursuri fuseseră parcurse de multe ori, fiindcă explicațiile profesoarei sale fuseseră clare și profunde.

Ah, cât de mult ar fi vrut ca ea să-i destăinuiască adevărul. Dacă-i ascunsese numele ei, atunci ar putea să-l mintă și în privința divorțului. Incertitudinea îl îndemnă să fie mai insistent:

— Așadar, îl cunoști pe Thomas Black?

Era absurd ca ea să-l fi întâlnit pe renumitul prozator canadian care trăia izolat, fără să acorde interviuri. Multă lume se lăuda că-l cunoaște și că se bucură de prietenia lui, deși, în realitate, nimeni nu se putea apropia de romancierul cu cel puțin șase cărți în topul celor mai vândute apariții editoriale. Peste patru săptămâni urma să

aibă loc lansarea ultimului său volum, cu ocazia Zilei îndrăgostiților, și cititorii săi așteptau nerăbdători momentul când îl vor vedea în carne și oase pe cel care le adusese în suflet un strop de bucurie.

Bineînțeles că multe femei declaraseră că fuseseră iubite de Black sau că el era tatăl copiilor lor, cerând pensii alimentare. Gloria era greu de suportat și scriitorul preferase să rupă contactul cu publicul, pentru a evita neplăceri și scandaluri. Judd își spuse că fosta lui profesoară nu putea fi o femeie vicleană, capabilă de șantaj sentimental sau de pretenții nejustificate, cu toate că ea îl mințise și nici nu se arăta dispusă să-i destăinuiască cine este.

Caroline clătină din cap și Judd așteaptă până când ea înghiți îmbucătura, temându-se că ea ar putea minți din nou.

— Nu-l cunosc deloc, recunosc profesoara spre ușurarea lui Judd. De fapt, nici nu știu cum arată. Dacă l-aș întâlni din întâmplare, n-aș putea spune că-l am în față pe celebrul autor de romane de succes. Din câte am aflat, Thomas nu acordă interviuri și nici nu se lasă fotografiat.

— Este o persoană misterioasă, susținu Blackburn, ducând la gură furculița cu o bucată de friptură de vacă. În cazul acesta, explică-mi de ce Black a fost cauza divorțului tău.

— Oricât de ciudat ar părea, fostul meu soț și-a părăsit slujba și a cerut divorțul, apoi a plecat în ținuturile sălbatice din Alaska, sub influența cărții lui Thomas Black.

Judd avu o îndoială, căci afirmațiile Carolinei erau într-adevăr greu de crezut. După o pauză, el spuse:

— Acțiunea primei cărți a lui Black se petrece în Vancouver și Hong Kong. Alaska nu este nici măcar menționată.

Caroline înălță din umeri și luă altă bucată de friptură, lăsându-l pe Judd să aștepte răbdător răspunsul. În cele din urmă, după ce bău o înghițitură de Coca-Cola și-și șterse gura cu șervețelul, spuse pe un ton blând:

— N-am citit volumul și nu știu unde se petrece

acțiunea. N-am văzut nici filmul inspirat din cartea lui Thomas. De fapt, nu i-am citit niciun roman, și nici nu m-am uitat la filmele făcute după cărțile sale. Nu-mi place genul de literatură siropoasă.

Caroline clatină nemulțumită din cap.

— Sunt profesoară de engleză și nu-mi pot permite să prezint studenților mei volumele lui Black. Ți amintești ce sfaturi ne-a dat doamna Lassiter, nu? Trebuie să ne limităm la lectura capodoperelor clasice. Literatura valoroasă nu figurează în topul celor mai vândute cărți. Când soțul meu m-a părăsit, am început să-i port pică lui Thomas și n-am vrut să citesc ce a scris.

Blackburn rămase tăcut și profesoara adăugă:

— Fostul meu soț a fost unul dintre cei mai tandri și mai buni oameni de pe pământ. Ne cunoșteam din copilărie. Mama mea a fost părăsită de tatăl meu cam în aceeași perioadă când tatăl lui a murit. Mamele noastre au lucrat la aceeași firmă care se ocupa de organizarea de mese festive și lipseau mult de acasă, astfel că Jeff a fost nevoit să aibă grijă de surorile sale mai mici și de mine. Trebuie să-ți spun că este o ființă miloasă și generoasă. Întotdeauna a găsit timp pentru a-i ajuta pe cei nevoiași. S-a îngrijit de copii, de bătrâni, de pisici și de câini. N-a refuzat pe nimeni.

Judd ar fi vrut să-i spună că exagera, deoarece elogiile adresate fostului soț îi făceau rău. Niciun bărbat nu este așa de bun și de milos. Fiecare om are și calități, dar și defecte. Dacă ea avea o asemenea impresie despre Jeff, de ce nu-l urmase în ținuturile sălbatice din nordul țării? Ce femeie ar putea să accepte despărțirea de un bărbat așa de bun? De fapt, fostul ei soț o părăsise după ce citise romanul lui Thomas Black. Ce scuze putea să-i găsească, din moment ce el ceruse divorțul?

— Eu și Jeff, zise Caroline, ne-am căsătorit fiindcă am fost obișnuiți să fim tot timpul împreună. El a avut mereu grijă de mine și a fost firesc să-i devin soție, chiar dacă ai impresia că nu l-am iubit. Am avut o mare înțelegere față de el. Am rămas prieteni și ne trimitem felicitări de

Crăciun și de zilele noastre de naștere.

Profesoara tăcu și se uită la Judd, așteptând un semn din partea lui. Acesta dădu din cap, încurajând-o să-și continue mărturisirea.

— Lui Jeff îi plăcea să facă fotografii, dar și-a ales altă meserie. A devenit contabil la o mare firmă de investiții, căci familia lui avea nevoie de sprijin. Eu mi-am dat doctoratul și am avut destui bani ca să le ținem pe surorile lui la facultate. Când au ieșit la pensie, mamele noastre s-au retras în Arizona.

Caroline făcu o pauză și coborî privirea. Judd se uita la degetele ei fine care învârteau paharul de Coca-Cola, presimțind că sfârșitul povestirii va fi trist.

Profesoara trase adânc aer în piept și murmură:

— Într-o bună zi, Jeff mi-a vorbit despre Thomas Black, un tânăr provenit dintr-o familie înstărită din Toronto. Nu auzisem până atunci de acest scriitor care debutase strălucit, intrând în topul primelor zece cărți din America. New York Times publicase lista celor mai vândute cărți de pe continent și Jeff era entuziasmat de reușita lui Thomas. Din câte se aude, Thomas Black este un pseudonim, deoarece familia scriitorului n-a acceptat ca numele ei să fie tipărit pe coperta unei cărți.

— Am auzit și eu acest lucru. Ce legătură are Black cu hotărârea lui Jeff?

Caroline suspină și-și aranjă pletele blonde.

— Jeff a avut o revelație. Thomas i-a dat un exemplu cum își poate realiza visurile. Dacă un tânăr bogat s-a apucat de scris romane, de ce n-ar putea el să fotografieze ținutul înghețat din Arctica? Mi-a spus că a luat hotărârea să plece imediat în Nord. Dacă ar mai fi zăbovit, nu și-ar mai fi putut urma vocația. Eu i-aș fi dăruit câțiva copii și n-ar mai fi îndrăznit să-i părăsească.

Profesoara schiță un zâmbet, deși buzele ei tremurau ușor. Judd își spuse că o sărutare i-ar potoli nervii.

— Iată cum Thomas Black l-a împins pe Jeff să rupă cu lumea civilizată și să divorțeze de mine, zise Caroline cu mâhnire în glas.

Judd își dădu seama că invitata lui credea cu adevărat în spusele ei, chiar dacă acestea păreau absurde.

Cu un gest blând, el îi luă mâinile și le țină strâns în mâinile lui. După câteva clipe Caroline își întinse degetele, lăsându-le mângâiate tandru de Judd.

Profesoara îi adresă un surâs cald și el îi întoarse zâmbetul.

Odinioară, Caroline Lassiter îl influențase în bine fără știrea ei. Judd o adorase pentru modul deschis cu care discuta orice problemă de viață, dar ea nu lăsase să se vadă că este conștientă de efectul pe care-l avea asupra lui. El îi trimitea flori de Ziua Îndrăgostiților, dar ea nu-i mulțumise. Ultima dată când participase la orele ei, Caroline purta un inel de logodnă.

Blackburn păstrase în memorie imaginea ei ca pe o comoară ascunsă. Sfaturile ei îl ajutaseră să se maturizeze și să fie sigur pe el. Discuțiile cu ea îl făcuseră să gândească profund și să fie conștient de frumusețea artei și de responsabilitatea pe care orice om o are față de propria viață. Fiecare este dator să-și urmeze destinul și să-și umple existența cu momente fericite. Amintirile îl copleșeau, pe câte ori nu-și imaginase reîntâlnirea cu profesoara de engleză de la facultate, pentru a-i mărturisi rolul decisiv pe care ea îl jucase în formarea lui ca om. Închipuirea îl făcuse s-o vadă pe Caroline reacționând fie politicos dar rezervat, fie ironic și plăcut. Rolul de muză îi venea de minune. Niciodată, însă, nu și-ar fi imaginat că ea ar fi putut să-l urască.

Blackburn o privi în ochi pe profesoara de engleză, gândindu-se că nu sosise clipa când putea să-i destăinuiească un lucru oribil: el era Thomas Black, scriitorul care-i distrusese căsnicia.

Capitolul 4

Judd se uită la Caroline de parcă, s-ar fi rușinat că o invitasese la cină. Nu era de mirare că ea era jenată de întrebările lui indiscrete. Era firesc să fie încurcată, având în vedere că vorbea cu un bărbat aproape necunoscut. Profesoara se simțea stânjenită de privirea lui scrutătoare. Blackburn o ascultase cu atenție și înțelegere și acest lucru îi sporea starea de incertitudine. Era incorect din partea ei să păstreze tăcere asupra intențiilor sale. Orice relație cu acest bărbat fermecător trebuia să se bazeze pe sinceritate și încredere. Nici acum nu-și putea explica de ce mințise, de ce simțise nevoia să-i dezvăluie motivele pe care le invocase Jeff înainte de a o părăsi. Oricum, viața ei particulară nu interesa pe nimeni.

Carolinei îi era rușine că-l mințise pe fostul ei student. În primul rând, trebuia să șteargă trecutul cu buretele. Orice cunoștință nouă însemna o posibilitate de înțelegere și armonie. Această legătură cerea ca niciunul dintre ei să nu aibă ceva de reproșat... Da, cel mai bine era să-i spună cine este. Problema aceasta continua s-o frământa. Cu cât amâna decizia de a-i destăinui, cu atât mai greu îi venea să rostească adevărul. Singura dificultate consta în imposibilitatea de a face această mărturisire, căci, ori de câte ori se uita în ochii lui, vorbele îi piereau pe limbă sau se schimbau în cu totul altceva.

Și în acel moment, Caroline simțea că-i este imposibil să depășească obstacolul psihologic. La urma urmei, Judd aflase multe lucruri despre ea. Ochii lui erau strălucitori și răscolitori. De fapt, nu putea să-l acuze fără motiv. Argumentele ei în privința divorțului fuseseră naive și ciudate, fiindcă dăduse vina pe un scriitor pe care nu-l

văzuse niciodată!

— Te rog să mă ierți, șopti profesoara, simțind că inima îi bate mai tare. Nu trebuia să-ți fi destăinuit aceste amănunte din viața mea.

Blackburn clătină din cap și spuse încet:

— Nu ai de ce să-ți ceri scuze. Trebuie să privești lucrurile așa cum sunt. Am aflat care este statutul tău social, fără să fiu obligat să fiu nepoliticos. În felul acesta, m-ai scutit de o gafă. Am dreptate?

Caroline îl cercetă cu privirea, sperând să observe o urmă de ironie pe chipul lui, dar Judd păstra o atitudine sobră și reținută. În loc să izbucnească în râs, ca și cum el ar fi făcut o glumă reușită, profesoara răspunse sec:

— Da, ai dreptate.

— Foarte bine! exclamă Judd. Să recapitulez ce știu despre tine: ești divorțată, nu ai niciun prieten, ai o carieră universitară, nu agreezi lecturile ușoare și ai o pisică în casă.

Judd părea mulțumit de ceea ce aflase despre invitata sa care se miră că nu știe mai nimic despre viața lui. Înainte ca ea să aibă timp să-l întrebe unde locuiește, el adăugă cu o voce joasă:

— Aș vrea să ne întâlnim din nou. Mâine seară am o obligație de familie, dar sâmbătă sunt liber. Ți convine?

Caroline avea impresia că toată strălucirea cerului se adunase în ochii lui tulburători. Ce putea răspunde?

— Spune-mi dacă ești de acord.

Profesoara nu știa dacă era bine să se întâlnească așa de curând cu fostul ei student. Emoția o împiedica să fie mai hotărâtă.

— Sâmbătă? repetă ea încurcată.

Judd își retrase mâinile și-și sprijini bărbia în podul palmei, continuând să se uite în ochii Carolinei.

— Locuiesc cu familia până voi putea să mă mut în casa mea. Sâmbătă dimineața trebuie să stau cu nepoțelele: Victoria și Emilia. S-au obișnuit să se joace cu mine și nu pot să le refuz această plăcere nevinovată. Îmi plac copiii și nu rezist la farmecul lor. Judd făcu o pauză și după alte

două îmbucături, adăugă pe un ton glumeț:

— Voi fi liber după ora unsprezece. Vin să te iau cu mașina. Vom lua prânzul, apoi vom avea toată după-amiaza la dispoziție. O să rezerv o masă pentru cină la restaurantul franțuzesc „La Marcel”. Ai auzit de el?

Caroline dădu afirmativ din cap. Judd dădea dovadă de un gust rafinat. Toată lumea știa că restaurantul franțuzesc se afla pe King West, în apropiere de sălile de teatru și de concert. Era un local cu tradiție și avea faima unei atmosfere romantice. Caroline era sigură că seara de sâmbătă va fi extrem de plăcută.

După ce înghiți o bucată de friptură, Judd rosti pe un ton jovial:

— Am închiriat un apartament și încă nu l-am mobilat. După masa de prânz, aș vrea să mergem să aruncăm o privire în noua mea locuință. Ți-aș fi recunoscător dacă m-ai ajuta să aleg mobila și culorile în care voi zugrăvi camerele.

Profesoara observă că Judd era serios. Nu-i făcuse o invitație frivolă și era vădit interesat să afle părerea ei în privința decorării apartamentului.

— Te voi ajuta cu plăcere să alegi cele mai potrivite culori. Dacă vei aprecia gustul meu în privința mobilierului, îți voi cere, în schimb, un serviciu.

— Nu ai decât să-mi spui ce dorești.

Caroline se întrebă ce demon o îndemnase să fie atât de îndrăzneată. Nu simțise până atunci nevoia să fie cochetă. Oare ce impresie își făcuse Judd despre ea? Nu era obișnuită să adreseze rugăminți bărbaților. Astăzi, însă, era într-o dispoziție deosebită, deoarece avea chef să glumească și să râdă. Clipind din gene ca o vedetă de film, ea îl întrebă pe un ton mios:

— Ce-ai zice să-mi zugrăvești casa?

Judd se albi la față și făcu o mutră neajutorată.

— Cred că ar fi trebuit să știu ce rugăminți ai, pentru a putea să meditez înainte de a-ți da răspunsul.

Caroline se gândi să pună capăt îngrijorării lui și încetă cu tachinările.

— N-am intenționat să te pun la treabă. Ceea ce vreau este să-mi explici mai bine mișcările pe care Lee mi le-a arătat azi. Aș putea să fac niște schițe care să mă ajute să pricep mai bine ce trebuie să fac pentru a mă apăra de un eventual agresor. Te-ar deranja să-ți imprimi explicațiile pe o casetă?

— Pot să fac mai mult decât atât. Am mișcările desenate. Ți le voi aduce la viitoarea ședință de antrenament. Este preferabil să-ți însușești mișcările pe saltea decât să asculți sfaturile la casetofon.

Profesoara era iritată de insistența lui Judd de a fi partenerul ei de antrenament. Avea impresia că urmărește să-l acapareze cu totul?

— Crede-mă, nu vreau să-ți răpesc timpul, se grăbi ea să-l facă să înțeleagă că nu are intenția să-l vadă așa de des. Sunt sigură că există cărți și casete video cu exercițiile de apărare pe care le voi învăța la cursurile lui Bob. Îmi amintesc că el a menționat faptul că în urmă cu câțiva ani, ați fost parteneri de întrecere și ai citit mai multe cărți, nu-i așa? Ceea ce mă interesează este să fac rost de un curs de bază care să cuprindă exercițiile de autoapărare. Nu pot să înțeleg mișcările fără să le studiez. N-am făcut sport ca tine și nu știu...

— Caroline, oprește-te, o întrerupse Judd. M-am oferit să te ajut să înveți mișcările de apărare, în schimbul ajutorului pe care mi-l vei da la decorarea apartamentului. Nu văd de ce te enervezi.

Judd întinse brațul și o mângâie tandru pe mână. Profesoara se uita în ochii lui albaștri și avu impresia că visează. Dezmierdările lui erau gingașe și liniștitoare. Caroline își plecă privirea asupra mâinilor lui împreunate, imaginându-și că mângâierile lui pe pielea ei i-ar stârni fiori de plăcere. Când își înălță capul, își dădu seama că fostul ei student îi citise gândurile mai repede decât și-ar fi putut imagina.

Căutând să-și domine emoțiile, profesoara articulă în șoaptă:

— Nici nu te cunosc. Nu știu nimic despre tine.

Judd o țintui cu privirea lui tulburătoare și murmură blând:

— Vei afla cu siguranță cine sunt. Îți voi dezvălui totul despre mine. Chiar și secretele cele mai intime.

Caroline ar fi fost încântată să fie confidenta lui, fără să-i întoarcă încrederea. Era curioasă să afle secretele unui bărbat seducător. Ce femeie nu ar accepta să audă confesiunile unui cuceritor? Profesoara își închipui că va fi martora unor povești minunate de dragoste. Avea dreptul să cunoască viața particulară a lui Judd? Putea el să aibă încredere în discreția ei? Ce plăcut ar fi să redevină îndrumătoarea lui, așa cum fusese în urmă cu zece ani. Se maturizase el de atunci, încât nu mai avea nevoie de sfaturile ei?

Caroline tresări, speriată de puterea imaginației sale care o purtase, pentru câteva clipe, pe tărâmul basmelor. Realitatea era cu totul alta și profesoara își impuse să fie mai calmă. Retrăgându-și mâna, ea se uită la ceas și exclamă:

— S-a făcut târziu! Trebuie să mă duc acasă. Am de pregătit materialele didactice pentru mâine și vreau să termin de corectat lucrările studenților. În plus, pisica este flămândă.

Judd dădu înțelegător din cap, remarcând cât de agitată era invitata sa. Zâmbindu-i împăciuitoare, el zise:

— Voi cere imediat nota de plată.

* * *

Cei doi ieșiră din restaurant și se îndreptară spre garajul aflat pe strada Kensington. Judd se gândea că întâlnirea cu fosta lui profesoară fusese plină de surprize. Cina contribuise la apropierea dintre ei, chiar dacă mai existau unele secrete. De pildă, ea nu-i va destăinui că este fosta lui profesoară. Nici el nu îndrăznise să-i spună că este faimosul scriitor pe care ea îl ura din pricină că volumele lui îl determinaseră pe Jeff să plece în nordul țării. Amândoi se purtaseră ca niște personaje din cărțile lui, dar Blackburn era conștient că relația dintre ei nu va avea sorti de reușită, dacă ei nu-și vor face confesiuni sincere.

Pe de altă parte, atmosfera intimă de la restaurant contribuisese mult la depășirea reticențelor pe care Caroline le avusese față de invitația lui neașteptată. De data aceasta, își spuse Blackburn, nu va mai avea ocazia de a încerca să devină prietenul ei. În urmă cu zece ani, fusese timid și nu îndrăznise să-i propună acest lucru, dar lucrurile se schimbaseră și el nu mai era un tânăr neștiutor. Experiența de viață îi oferea avantajul de a ști cum să se comporte cu o femeie atrăgătoare și inteligentă. Acum nu mai avea niciun complex de inferioritate.

Vântul se întetise și Caroline începu să tremure. Judd își petrecu brațul pe după umerii ei, trăgând-o ușor spre el. Profesoara tresări, dar nu se împotrivi. Frigul era pătrunzător iar gestul însoțitorului îi dovedea grija pe care acesta o avea față de ea. Ce bine era să înfrunte vântul alături de un bărbat puternic și tandru.

Peste câteva minute, la etajul al treilea al garajului, Caroline zise, oprindu-se în dreptul unei mașini Volvo, roșie:

— Aceasta este mașina mea.

Profesoara era puțin stânjenită, deoarece mașina nu fusese spălată și putea să-l impresioneze neplăcut pe Judd. Acesta nu dădu nicio atenție aspectului neîngrijit al mașinii, continuând s-o țină pe Caroline lipită de trupul lui. Profesoara căută cheile în poșetă și deschise portiera. Judd puse mâna pe clanță, și uitându-se în ochii Carolinei, murmură:

— Să fii prudentă. Zăpada este alunecoasă.

Profesoara dădu din cap, jenată de apropierea lui.

— Pe sâmbătă, adăugă Judd pe un ton blând.

— Pe sâmbătă, spuse Caroline, tulburată.

— Până atunci... șopti Judd, aplecându-se.

Caroline închise ochii, așteptând să fie sărutată. Respirația lui fierbinte îi mângâie obrajii, iar canadiana lui se frecă de jacheta ei. Mâna lui îi mângâie părul auriu și pielea fină de la ceafă, stârnindu-i fiori de plăcere. Buzele lui îi atinseră obrazul într-o sărutare scurtă, gingașă. Caroline avea impresia că se află într-o cameră călduroasă

și cochetă, departe de atmosfera banală dintr-un garaj public. Era atât de bine să fie sărutată de un bărbat seducător și tandru, chiar dacă se afla într-un loc public și cel care o dezmierda, era aproape un necunoscut.

— La revedere. Noapte bună, îi ură Judd, făcându-i loc să se strecoare în mașină. N-aș vrea s-o fac să sufere pe pisicuța care te așteaptă să-i dai de mâncare.

Caroline deschise ochii și remarcă blândețea din privirea lui. Judd se retrase câțiva pași, permițându-i profesoarei să se așeze la volan, apoi așteptă liniștit ca ea să pornească motorul. Cu mâinile în buzunare și având un aer nepăsător, Judd se îndreptă spre ieșire.

Profesoara ajunsese repede acasă. Pisica începu să miorlăie de foame. După ce-i dădu de mâncare, Caroline se schimbă de haine și luă loc la biroul din sufragerie, lucrând câteva ore, înainte de a se duce la culcare.

Se făcu târziu când se hotărî să se arunce în pat. Deși era obosită, nu avea somn. Gândurile i se îndreptau spre Judd. Niciodată nu fusese atât de impresionată de un bărbat ca în seara aceasta. Nu fusese tulburată de mângâierile fostului ei soț și nu se simțise stânjenită de privirile lui.

Blackburn era un bărbat chipeș și știa să răscolească inimile femeilor. Niciun bărbat n-o făcuse să se simtă dorită cu o asemenea intensitate. Era fascinată de trăsăturile lui frumoase, și nu reușea să-și explice starea de neliniște care o cuprinsese în ultimele ore.

Firea ei echilibrată nu se putea împăca deloc cu emoțiile intense care o împiedicau să se concentreze asupra problemelor de la facultate. Caroline avea impresia că este într-o barcă pe un râu vijelios, fără vestă de salvare și fără vâsle. Pericolele și aventura riscantă nu se potriveau cu dorința ei de a fi ocrotită și de a se afla în siguranță în orice călătorie. Judd fusese galant și spiritual, dar ea avea nevoie de liniște, nu de o relație agitată și trecătoare. Nu mai avea vârsta când impulsurile emoționale sunt mai puternice decât dorința. O femeie matură ca ea dorea să fie înconjurată de tandrețe. Va trebui să-și analizeze cu

grijă sentimentele, înainte de a lăsa ca pasiunea să-i întunece rațiunea.

* * *

Vineri după-amiază, când părăsi biroul de la universitate, Caroline era hotărâtă să fie mai echilibrată și să nu se lase în voia pasiunii. Numai o femeie exaltată ar fi în stare să mizeze totul pe sentimente, riscând să-și piardă demnitatea din pricina unui bărbat, pentru că acesta i-a făcut inima să-i bată mai repede. În zilele noastre, orice femeie care se lasă condusă de instincte, va sfârși prin a fi tristă și părăsită. Nu era cazul cu ea! Avea destulă experiență și minte pentru a nu se lăsa sedusă de un bărbat chipeș. Hotărârea ei era definitivă și i-o va comunica lui Judd, dându-i acestuia un răgaz pentru a medita la natura relației dintre ei. Dacă el nu va fi de acord cu părerea ei, atunci nu se vor mai vedea niciodată.

Înainte de a se duce acasă, profesoara făcu cumpărături la un magazin din apropiere. Trebuia să facă provizii pentru pisica ei, mai ales că în ziua următoare o va lăsa singură.

Capitolul 5

Sâmbătă dimineața, soneria țârâi la ora unsprezece și jumătate și inima Carolinei zvâcni speriată. Îndreptându-se spre ușă, profesoara își spuse că trebuie să-și păstreze calmul. Trăgându-și răsuflarea, ea se opri în hol. Soneria se auzi din nou. Caroline nu reușea să-și stăpânească emoțiile puternice, dar trebuia să deschidă ușa, altfel Judd ar îngheța sau ar putea pleca.

Când apăsă pe clanță, profesoara se întrebă dacă Blackburn îi va produce aceeași tulburare ca în momentul când îl zărise în sala de gimnastică a lui Bob. Trupul solid al musafirului se detașa pe cerul senin.

Zâmbetul lui cald avu același efect asupra gazdei care simți un fior pe șira spinării. Ochii lui aveau o lucire săgalnică.

Aerul rece o izbi în față pe Caroline care spuse:

— Intră câteva clipe să te încălzești. Într-un minut sunt gata. Trebuie să-mi iau numai jacheta de lână.

Judd își curăță zăpada de pe cizme și pași în apartament. Caroline avea din nou aceeași senzație de disconfort pe care o încerca de câteva zile, când fostul ei student era aproape de ea. O moleșeală ciudată o învălui, slăbindu-i toată voința. Îi era ciudă că farmecul lui Judd îi dăduse planurile peste cap. De ce trebuia să se poarte ca o adolescentă? Ce resorturi secrete o împingeau să fie zâmbitoare și provocatoare? În definitiv, își zise Caroline, privindu-l pe vizitatorul ei în ochi, de ce să nu profite de plăcerile vieții?

Ghicindu-i parcă gândurile, Judd murmură încântat de efectul pe care-l avea asupra ei:

— Caroline, ai vreo reținere să te întâlnești cu mine?

Remarca lui îi reaminti Carolinei cum se purtau colegii când o invitau să ia masa în oraș. Politicoși și amabili, ei îi cereau permisiunea pentru orice îmbrățișare sau sărutare, devenind excesiv de plicticoși și de protocolari. Caroline scutură din cap, alungând amintirile neplăcute. De două zile, trăia într-o stare de neliniște și de frământare. Nici un bărbat nu-i răscolise sufletul cum o făcuse Judd. Ar fi vrut să-i mărturisească dorința ei de a face dragoste cu el, dar era atât de zăpăcită, încât întrebarea lui o luă pe neașteptate. Caroline nu putea să-și deschidă buzele pentru a răspunde cu calm că este o femeie matură de treizeci și ceva de ani, care știe ce vrea în compania unui bărbat. În loc să fie calmă și hotărâtă, se purta ca o fetișcană de cincisprezece ani, la prima întâlnire cu un băiat!

Era din nou lipsită de curaj! Nu era de mirare că bietul Jeff Yates se săturase de ea, părăsind-o pentru mirajul naturii sălbatice.

Fostul ei soț nu o făcuse niciodată să tremure în halul ăsta, fiindu-i în primul rând protector și prieten și mai puțin partener de iubire. El îi dăduse încredere în ea până în momentul când o anunțase că vrea să divorțeze. Abia acum înțelegea Caroline că el n-o atrăsese ca bărbat, ci mai mult ca un confident al planurilor și al realizărilor ei profesionale. Trăise alături de un om cu care nu împărtășise decât rutina cotidiană. Fusesse singură și neînțeleasă. Concluzia aceasta îi produse amărăciune. Sărmanul Jeff! Nu-i de mirare că el plecase în Nordul înghețat, pentru a-și realiza visele din copilărie. Ea nu-i oferise o dragoste în stare să-l țină aproape până la moarte. Jeff își dăduse seama că însurătoarea nu-i oferise căldura unui cămin adevărat.

— Caroline, s-a întâmplat ceva? Nu te simți bine? Parcă ai căzut în transă.

Vocea lui Judd se auzea de departe.

Profesoara clipi din ochi, având impresia că se trezește dintr-uri coșmar.

Musafirul se uita îngrijorat la ea, neștiind ce ar fi putut

s-o impresioneze atât de puternic.

— Mă simt bine, mulțumesc. Mă gândeam... scuză-mă, dar...

Judd se întrebă ușurat dacă prezența lui îi amintise profesoarei de influența pe care romancierul Thomas Black o avusese asupra soțului ei. Dacă gazda va începe să-i povestească drama pe care o trăise în momentul divorțului, atunci își va cere iertare și, pretextând că a uitat de o problemă urgentă, va pleca imediat din această casă.

Caroline adăugă cu voce spartă:

— Te rog să mă ierți, dar uneori sunt preocupată de o idee care nu-mi iese din minte. Studenții mei se amuză când observă că sunt cu gândul aiurea, crezând că mă frământ din pricina unor necazuri. De fapt, în aceste momente, eu caut să rezolv problemele mele mai dificile care au apărut la orele mele. Par distrată, dar nu mă gândesc decât la chestiuni grave.

Profesoara îi adresă un surâs oaspetelui, sperând că el nu o va întreba ce probleme grele are de rezolvat, deoarece în acele momente era tulburată numai de prezența lui. Dacă emoțiile fuseseră atât de intense chiar din momentul când îl văzuse pe Judd, ce se va petrece cu ea în cursul zilei?

Spre ușurarea ei, acesta îi declară pe un ton voios:

— Și mie-mi se întâmplă să mă gândesc la mai multe lucruri în același timp, dar, de obicei, sunt singur și nu deranjez pe nimeni. Aș vrea să știu, totuși, dacă întâlnirea cu mine te deranjează.

— Sunt încântată că pot să te ajut. Putem vizita toate magazinele din oraș. Nu mă plictisesc în compania ta.

Judd râse satisfăcut și profesoara avu impresia că el anticipase deja scena când ei vor face dragoste. Blackburn luă jacheta ei din cuier și i-o înfășură în jurul umerilor. Caroline își aminti că ultima dată, un chelner o ajutase să-și pună jacheta calduroasă. De data aceasta, degetele lui Judd îi stârneau senzații ciudate și plăcute.

Mai întâi la umeri, apoi la ceafă, când el îi dădu pe spate

pletele blonde. Ce păcat că bărbații - își spuse Caroline - nu sunt la fel de galanți ca oaspetele ei. Era atât de bine să fie mângâiată, chiar și numai în treacăt, de mâinile lui mari și totuși atât de delicate. De ce femeile nu-i încurajează pe bărbați să le ajute la îmbrăcatul jachetelor sau al mantourilor?

— Unde este pisica? se interesă Judd, rotindu-și privirea în hol.

Caroline o chemă pe Shoo care nu întârzie să apară din sufragerie. Pisica era albă, cu blană deasă.

— Shoo îmi iartă întârzierea dacă-i dau să mănânce ceea ce-i place.

Judd mângâie pisica pe spate și aceasta începu să toarcă.

— Este foarte blândă și drăguță.

— Mulțumesc, zise profesoara, încheindu-și nasturii de la jachetă.

Judd se uită la ceas și zise:

— Să ne grăbim. Victoria mi-a spus că după-amiază magazinele sunt aglomerate.

— Îmi iau ghetele din dulap și putem merge, spuse Caroline.

În timp ce se încălța, ea se interesă:

— Care dintre frați este mai mare?

Judd preciză, uitându-se la tablourile din hol:

— Victoria este cea mai mare, iar Emilia este cea mai tânără. Ai frați?

— Nu.

— Este bine să ai un frate sau o soră cu care să te sfătuiești. Nu te simți singură?

— Uneori, recunosc profesoara. Am fost un copil răsfățat. M-am simțit bine, fiind în centrul atenției tuturor.

Caroline își dădu seama că, de fapt, fusese singură chiar și măritată. Întrebările lui Blackburn o puneau într-o situație delicată, fiindcă trecutul nu-i oferise momente de satisfacție. Dusesse o existență monotonă și liniștită. Ceea ce o interesa cel mai mult, era să fie o bună profesoară. Acum avea prilejul să se distreze și să se bucure de viață.

Uitându-se pe fereastră la soarele care strălucea pe cer, la porumbeii care se roteau în aer și la oamenii care se plimbau pe trotuar, Caroline își zise că trebuie să profite de această zi minunată de iarnă. Era în compania unui bărbat seducător și avea toată după-amiaza la dispoziție. Va avea timp să mediteze la trecutul ei sau să-și rezolve problemele curente.

În fața casei se aflau patru camionete cu reclame privind diferite mărfuri, iar pe cealaltă parte a străzii alte două mașini laudau produsele unor firme renumite. Toronto avea mai multe vehicule cu patru roți decât întreaga provincie Ontario, se gândi Caroline. Oare care dintre ele îi aparțineau lui Judd? Acesta o ținea de braț, conducând-o spre o mașină roșie cu bare și roți enorme.

— Ai o mașină drăguță, remarcă profesoara.

El deschise portiera și o ajută pe Caroline să se așeze pe scaunul din dreapta, apoi se urcă la volan. În timp ce mașina se înscrise în trafic, Caroline îl întrebă pe fostul ei student:

— Ce ai făcut în ultimii zece ani?

— Am locuit în Toronto câțiva ani, mi-am luat licența și m-am mutat în apropiere de Vancouver. Am stat acolo aproape șapte ani.

— Nu te-ai plictisit?

— Am stat într-o vilă înconjurată de verdeață. Era liniște și am putut lucra cu spor.

— De ce te-ai întors la Toronto?

— Tatăl meu a avut un atac de inimă acum două luni și mi-am zis că a venit vremea să mă întorc acasă.

— Ai renunțat la slujba de la Vancouver?

Judd tăcu, spre surprinderea profesoarei care avu impresia că întrebarea ei îl deranjase. El era atent la circulație, îndreptând mașina spre magazinele care se aflau pe străzile Cumberland și Yorkville. De ce nu-i dăduse explicații legate de munca lui? Caroline își reaminti că el ezitase și joi seara, ferindu-se să-i dea amănunte privind slujba lui.

Mașina se opri la semafor și Judd avu timp să se întoarcă

spre profesoară, dar de data asta nu spuse nimic. Caroline era sigură că el se gândește la răspuns, nefiind dispus să-i spună cu ce se ocupă.

Când apăru lumina verde, Judd accelerează și cotește pe strada comercială, având grijă să nu dea peste cumpărătorii îmbrăcați în blănuri sau jachete sport, care ieșeau din magazinele cu vitrine mari.

— La Vancouver am fost un fel de consilier. Am putut să lucrez acasă și am folosit telefonul și faxul când trebuia să iau legătura cu firma.

Caroline se miră, deoarece consilierii de genul lui nu câștigau așa de mult încât să-și permită să muncească la domiciliul lor.

— Ce fel de consilier?

— În domeniul literar, zise Judd, aruncând - o privire rapidă spre pasagera din dreapta sa. Am predat puțin tehnica de redactare a unei compoziții artistice.

Caroline considera că modestia lui nu era justificată. Dacă ar fi fost specialist în cine știe ce domeniu obscur, jena lui de a-i dezvălui cu ce se ocupă ar fi fost mai ușor de înțeles. Profesoara nu era mai puțin impresionată de Judd, care continua să-o fascineze. Preocupările lui literare nu o surprinseseră. Fusesse un student bine pregătit, care avea întotdeauna întrebări interesante și intervenții inteligente. Cât de sfioși devin bărbații când este vorba despre profesia lor! Caroline îi surâse cu căldură, încercând să-l încurajeze pe fostul ei student care trebuia să dea dovadă de mai multă încredere în talentul lui. Cum va reacționa când va afla că ea este fosta lui profesoară?

* * *

Peste patru ore, Judd ieșea cu mașina din garajul acoperit, îndreptându-se spre casa Carolinei, mulțumit de ajutorul primit la alegerea mobilierului și a materialelor pentru decorarea apartamentului. Așteptările sale fuseseră întrecute de însoțitoarea lui care se dovedise a fi isteată, curioasă, amabilă, pricepută și dotată cu bun-gust. Judd era surprins de vitalitatea ei, mai ales că vârsta pe care o avea l-ar fi îndemnat să creadă că este o ființă retrasă și

fără haz. Nici acum nu reușise să afle motivul pentru care ea îi ascunsese identitatea, deși ar fi putut să se intereseze la secretariatul universității dacă fosta lui profesoară continua să predea engleza. Oricum, era un capriciu feminin care nu-l mira, deoarece și sora lui, Victoria, obișnuia să spună că era mai tânără decât el! Cel mai bine era să aștepte ca ea să-i dezvăluie adevărul. Atunci îi va spune că a știut de la început cu cine are de-a face și totul se va sfârși cu zâmbete și glume. Relația lor nu va avea de suferit pentru o cochetărie feminină. Dacă nu ar fi enigmatice, femeile și-ar pierde farmecul și n-ar mai subjugă inimile bărbaților.

Judd se uită pe furie la Caroline care avea o expresie meditativă. Era evident că privirea ei absentă trăda o încordare a minții și o frământare lăuntrică. Ce minunat ar fi dacă ea s-ar gândi la el! Poate că antrenamentul pe care-l vor face pentru desăvârșirea mișcărilor de autoapărare îl va ajuta să se apropie mai mult de profesoara de engleză. Judd voia să fie prietenul ei. Ardea de dorința de a o săruta și de a o mângâia. Își închipuise cât de fierbinte este ea, în ciuda aparenței de răceală și de indiferență. Dacă ar face dragoste, ar putea să-i trezească flacăra pasiunii și ea ar geme de plăcere. Judd avea răbdare și aștepta clipa când Caroline îi va spune că este dispusă să-i cedeze.

„Nu, nu este bine”, își spuse Judd în sinea sa. Dacă profesoara este o femeie cu o personalitate puternică, atunci ar putea să-l domine, impunându-și voința în orice împrejurare. El avea senzația că autoritatea Carolinei ar fi greu de suportat. Perspectiva de a fi condus de o femeie nu-l încânta absolut deloc.

— Când putem să ne antrenăm? îl întrebă Caroline.

— Chiar acum, răspunse Judd. Nu putem amâna exercițiile. Agresorii nu vor renunța la tâlhărie, chiar dacă vei țipa. Trebuie să fi pregătită în orice moment să te aperi cu forțele tale. În lift, pe scări, în parcări, în orice loc, chiar și în parc poți fi atacată de răufăcători.

— De aceea m-am înscris la cursurile lui Lee, spuse Caroline, reținându-și un suspin. Vecina mea a fost

agresată în plină zi, pe când se plimba prin parc. Un individ s-a năpustit asupra ei și a lovit-o, doborând-o la pământ, apoi i-a luat poșeta și a dispărut. Ceea ce m-a înspăimântat a fost faptul că în ziua aceea stabilisem să mă întâlnesc cu vecina mea în parc, dar am întârziat la cumpărături. Aș fi putut fi eu victima răufăcătorului, pe care l-am văzut fugind cu poșeta în mână.

Mașina se opri în dreptul casei Carolinei și cei doi intrară în apartamentul cald și primitiv. Judd se așază pe canapeaua din sufragerie, iar ea se duse în dormitor să se schimbe pentru ședința de antrenament. Peste câteva minute reveni îmbrăcată în pantaloni și tricou.

— Vom începe prin a repeta exercițiile arătate de Bob, pe urmă îți voi arăta câteva figuri de apărare când ești atacată pe stradă.

— Nu cred că voi putea învăța atâtea lucruri noi, se plânse Caroline.

Judd o prinse brusc de braț, încât profesoara nu avu timp să reacționeze. Degetele lui o strângeau cu putere, astfel că eforturile ei de a scăpa din strânsoare se dovediră zadarnice. Caroline îl privea neputincioasă, nefiind în stare să facă vreo mișcare. Câteva momente cei doi se priviră în tăcere. Respirația lui fierbinte îi mângâia pielea fină a gâtului. Profesoara se gândea că poziția aceasta îi permitea totuși să fie aproape de el.

Pe neașteptate, Judd zâmbi.

— Am să-ți arăt cum să scapi de această strânsoare. Întorcându-i capul, el adăugă: Trebuie să mă lovești cu mâna liberă în maxilar.

Caroline nu îndrăznea să-l lovească, dar el insistă:

— Lovește-mă!

Profesoara ridică mâna, dar Judd o imobiliză cât ai clipi din ochi.

— Acum să reluăm exercițiile, dar într-un ritm mai lent.

Caroline se concentrează asupra mișcărilor pe care trebuia să le facă și reuși să-l mulțumească. Explicațiile lui erau ușor de înțeles și ea se străduia să execute cât mai bine comenzile clare și simple. Din când în când, cei doi se

opreau pentru a-și trage răsuflarea, dar reveneau bucuroși la executarea mișcărilor de apărare.

— Foarte bine, o încuraja Judd pe Caroline când aceasta devenea rapidă și precisă în lovituri. Acum vom exersa o altă mișcare. Să presupunem că mergi pe stradă, uitându-te la vitrinele magazinelor. Eu te atac pe la spate și te apuc de umăr. În acest moment, trebuie să te întorci fulgerător și să mă lovești în gât. Ai înțeles?

Caroline dădu din cap și se depărtă la câțiva pași de Judd. Acesta o prinse de umăr și profesoara în loc să se răsucească spre dreapta, se întoarse spre stânga, lipindu-se de pieptul lui.

— Oh! Am greșit mișcarea, se scuză ea.

— Nu trebuie să eziți, o sfătui Judd. Dacă nu ești stăpână pe forțele tale, agresorul te va doborî la pământ.

Caroline găfâia și nu se încumetă să protesteze. Blackburn era serios și se străduia s-o învețe cât mai bine cum să-l descurajeze pe agresor.

— Încă o dată. Fii atentă!

Judd avea răbdare și reluă exercițiile de câte ori avea nevoie Caroline ca să-și însușească mișcărilor de apărare. Când degetele lui îi atinseră trupul, ea simți fiori de plăcere, chiar dacă își spunea că acest contact era întâmplător. Când el o prindea în brațe, ea tremura ușor, simțind tăria trupului lui. Sfârcurile sânilor se întăriră sub bluza mulată pe bust. În loc să se simtă agresată, profesoara avea impresia că este îmbrățișată de un îndrăgostit pătimaș, și nu dorea să se îndepărteze de la pieptul lui.

— Vom face o pauză, spuse Judd după o oră de efort intens. Ți voi explica alte exerciții de apărare. Dacă vei fi atacată din față, trebuie să ridici mâinile și să mă lovești în ochi. Cât timp agresorul este orbit, să fugi și să ceri ajutor. Putem începe?

— Da, zise Caroline, care nu reuși să se apere și nimeri din nou în brațele lui Judd.

Ridicând capul, surâse și ridică din umeri.

— N-am putut să mă concentrez, se dezvinovăți ea.

El îi întoarse zâmbetul și o sărută ușor pe frunte. Caroline simți o emoție adâncă, neîndrăznind să se miște. Căldura trupului lui era plăcută. Profesoara auzea zgomotul mașinilor care treceau pe stradă, ticăitul pendulei din hol și bătăile inimii. Avea senzația că pământul se rotește mai încet. Când Judd se retrase cu un pas, totul reveni la normal. Mișcarea pe care trebuia s-o facă era să pareze lovitura prin prinderea brațului agresorului. Caroline reuși să-l imobilizeze pe Judd care exclamă satisfăcut:

— Mă bucur că ai prins tehnica de autoapărare! Pentru azi ajunge cât am repetat. Îți dau un sfat: să nu consideri că știi să te aperi. Trebuie să exersăm mai mult pentru a-ți însuși toate mișcărilor.

Profesoara era încântată de ceea ce reușise să învețe.

— La șapte și jumătate voi reveni să te iau la cină. După masă, ne vom duce la un club unde vom dansa.

Caroline dădu din cap și-l conduse pe musafir în hol. Pisica se încurcă în picioarele lui Judd, care se opri și o mângâie pe spate, apoi o luă în brațe. Shoo începu să toarcă.

Profesoara întinse mâna pentru a îndepărta firele de păr albe rămase pe haina musafirului care își luă la revedere, îndreptându-se spre mașina parcată lângă trotuar.

Caroline îl urmări cu privirea pe fereastră până când automobilul coti la intersecție, apoi luă pisica în brațe, murmurând:

— Îți plac mângâierile, draga mea, nu-i așa? Să sperăm că oaspetele nostru va veni mai des pe la noi.

Profesoara știa că Judd aștepta ca ea să-i spună cine este chiar în seara aceea.

* * *

Trecuse de miezul nopții când Judd opri mașina în dreptul casei Carolinei. Seara fusese minunată. El alesese un local luxos iar mâncarea fusese gustoasă. Caroline se distrase foarte bine la club, admirând talentul partenerului ei care se dovedise a fi un bun dansator.

Judd glumise și o făcuse să râdă, iar când dansase îi

simțise tăria trupului. Fostul ei student, era un bărbat spiritual și tandru, iar privirea lui o tulburase profund.

Judd o cuprinse cu brațul pe după umeri, conducând-o până la ușă. Nu se așteptase ca profesoara să-l invite să doarmă la ea, dar voia s-o sărute la despărțire, făcând-o să se gândească la el mult timp după plecarea lui. Era sigur de farmecul său irezistibil.

Caroline îi simțea căldura corpului și când se opri în dreptul ușii, Judd o răsuci puțin, astfel că sânul ei îi atinse pieptul. El tresări și o privi în ochi. Profesoara îi admiră trăsăturile regulate, întrebându-se dacă atenția pe care i-o acordase fusese un semn al atracției pe care o exercitase asupra lui.

Toată seara se gândise că atmosfera destinsă care exista între ei era preludiul unei legături mai strânse.

— Nu vrei să intri pentru câteva minute? îl întrebă ea, ca un ecou la dorințele lui nerostite. Te invit la o ceașcă de cafea fără cofeină, sau la un pahar de vin.

Ezitatea din vocea ei îl descumpăni puțin pe Judd, neștiind dacă invitația era sinceră sau numai formală.

— O ceașcă de cafea mi-ar prinde bine.

Caroline îi adresă un surâs și el înțelese că alesese băutura potrivită, deși nu se omora prea mult după cafea. Ceea ce dorea în acel moment, era să guste savoarea gurii fostei sale profesoare. Prilejul se ivi imediat ce gazda deschise ușa. Cei doi se aflau în holul casei când Judd o ajută pe Caroline să-și dea jos mantoul, desfăcându-i nasturii fără să se grăbească, lăsându-și degetele s-o atingă pe rochia mulată pe trupul ei. Parfumul pielii delicate îl învăluia ca un nor pufos. Genunchii lui îi atinseră picioarele și Caroline tresări. Obrajii i se îmbujorară. Judd simți nevoia s-o îmbrățișeze și s-o mângâie. Mușchii i se încordară, iar respirația lui deveni sacadată. Cu greu reuși să-și stăpânească impulsul de a o lua în brațe.

Profesoara își înălță capul și murmură numele lui în timp ce brațele ei se încolăciră în jurul gâtului lui. Judd îi pecetlui buzele cu un sărut, iar mâinile lui îi cuprinseră

talie. Rochia neagră era mătăsoasă și transmitea căldura trupului suplu. Sărutarea era dulce ca mierea, așa cum își imaginase Judd.

Gura lui alunecă până la lobul urechii ei pe care-l sărută cu gingășie. Caroline scoase un suspin și se lipi de trupul lui. Judd murmură câteva cuvinte de alint și o sărută din nou pe gură, de data asta mai apăsător, împingând-o pe Caroline spre perete.

Profesoara făcu o mișcare rapidă și scăpă din strânsoarea brațelor lui. El se uită la ea, nedumerit.

— Judd, îmi pare rău, șopti Caroline gâfâind. Nu... nu pot...

Câteva lacrimi apărură în ochii ei.

— Trebuie să-ți mărturisesc ceva înainte de... Judd, am petrecut o zi minunată, dar nu mă voi supăra dacă nu vei mai vrea să te întâlnești cu mine.

Conștient de zbuciumul ei, Judd hotărî că sosise momentul s-o ajute, altfel riscau să stea toată noaptea în hol. Luându-i mâinile și ducându-le la gură, el murmură:

— Nu te mai frământa, Caroline. Am știut de la început...

Profesoara făcu ochii mari.

— Ce ai știut? îl întrebă ea cu teamă.

Judd nu se gândi să-i dea răspunsul, mângâind-o pe păr și sărutând tandru degetele lungi și fine. Tremurul lor îi trăda emoțiile care-o încercau în acele clipe. Blackburn știa că trebuie să pună capăt acestei stări de neliniște pentru a putea să reia îmbrățișările. Nicio femeie nu-l făcuse să tremure așa de tare. Genunchii i se înmuiaseră și corpul îi era străbătut de fiori de plăcere.

Trăgând aer în piept, el mărturisi simplu:

— Am știut de când te-am văzut că ești doamna Lassiter, fosta mea profesoară de engleză.

Era amabil din partea lui că nu folosisese cuvântul bătrână pentru a o caracteriza pe profesoara lui de la facultate. Ochii ei se întunecară și Judd schiță un zâmbet pentru a o liniști. Caroline se simțea rușinată, fiind incapabilă să-și domolească bătăile inimii.

El o privea uimit, neștiind ce să facă. Ar fi putut să-i

mărturisească pasiunea pe care o avusese față de ea când fusese student, dar nu îndrăznea s-o tulbure și mai tare. Era preferabil să-i declare pe un ton detașat că este romancier, astfel că iubește femeile mai mult din imaginație, așa cum le vede el întruchipate în personajele din scrierile sale? Până la urmă se hotărî să fie blând cu ea, lăsând-o să înțeleagă că este de acord cu motivele care o împinseseră să-i spună o minciună în legătură cu numele ei.

— Am fost convins, îi explică el cu voce calmă, că vrei să-ți ascunzi vârsta, pretinzând că ești colega mea de facultate.

— Ești foarte isteț.

Judd zâmbi, mulțumit că neînțelegerea dintre ei dispăruse. Acum putea să se întoarcă la sărutări și dezmierdări, deși avea conștiința împovărată de taina pe care o păstrase atunci când Caroline îl întrebase cu ce se ocupă. Îi va mărturisi adevărul în momentul când vor fi mai apropiați, dar numai când va fi convins că ea nu-i poartă pică.

Când se aplecă s-o sărute, profesoara făcu o mișcare fulgerătoare și-l izbi cu tocul pantofului în tibie, făcându-l să urle de durere. „Fără îndoială, își spuse Judd, că lecțiile mele i-au fost folositoare! Cu câtă ușurință mi-a aplicat o lovitură care să mă țină departe de ea!”

Capitolul 6

Caroline rămase uimită de tăria loviturii. Nu se așteptase ca Judd să fie atât de sensibil. Grimasa de pe chipul lui era elocventă. Profesoara se fâstâci și-și duse mâinile la gură, înăbușindu-și un oftat.

— Oh, Judd! Oh, iartă-mă! exclamă ea cu o voce pițigăiată. N-am mai făcut așa ceva în viața mea! N-am vrut să te rănesc. Te rog să-ți ridici pantalonul să văd ce ai pățit.

— Nu-i nimic, stai liniștită, o asigură el pe un ton autoritar, ținându-și mâinile în ale sale. Ai învățat repede să te aperi. Parcă ești o libelulă, adăugă el surâzând. Semenii cu actorul David Caradine din serialul „Kung Fu”, când îl încurajează pe fiul său, atunci când acesta execută foarte bine mișcărilor pe care i le arătase în ședința anterioară de antrenament. Am meritat să fiu pedepsit, recunosc Judd cu umilință în glas, dar, în același timp, mă simt mândru că lecția mea ți-a servit când ai vrut să mă sancționezi pentru faptul că eu nu ți-am spus cine ești. Tocul tău a fost un compliment pentru priceperea mea, nu-i așa?

Caroline se uită la el cu un aer înspăimântat.

— Compliment? Ai înnebunit? țipă ea. Aș fi putut să-ți rup oasele!

Judd clătină din cap și o trase spre el. Profesoara se împotrivi la început, dar își dădu seama că și ea voia să fie mângâiată, așa că se lăsă îmbrățișată, lăsându-și capul pe umărul lui. Inima îi bătea speriată, iar valul de căldură din corp o făcu să se clatine pe picioare. Blackburn o strânse mai tare în brațele lui puternice, sprijinind-o să nu cadă pe gresia din hol.

— Poate că am exagerat, murmură el la urechea ei, stârnindu-i fiori dulci, dar nu m-am așteptat să fiu atacat așa de brusc. Deși am centura neagră în arte marțiale, m-ai luat, efectiv, prin surprindere. Nu trebuie să te superi că ți-am zis că mișcarea ta dibace este un compliment pentru mine.

Caroline primi o sărutare tandră pe pielea fină de la ceafă.

— Mi-ai făcut un compliment dureros, adăugă Judd pe un ton șagalnic. Am primit o mulțime de lovituri la antrenamente, astfel că m-am obișnuit cu ele. Aș putea afirma că înțepătura ta m-a secerat la inimă.

— Mă simt atât de jenată, spuse Caroline.

— În ce privință?

— Mă refer la vârsta mea și la lovitura de picior pe care ți-am dat-o.

Judd își dădu seama cât de greu îi venise Carolinei să-i mărturisească adevărul cu privire la identitatea ei. Totul izvorâse din cochetărie feminină și el înțelegea foarte bine că reprezentantele sexului slab caută să fie discrete atunci când vine vorba despre vârsta lor.

— Nu am vrut să te fac să crezi că sunt o ușuratică. Sunt destul de bătrână pentru a fi rezervată atunci când am o întâlnire cu un tânăr.

— Pot să-ți fac o propunere?

Răsuflarea lui caldă îi gădilă pielea sensibilă din spatele urechii, stârnindu-i fiori.

— Da.

Una din mâinile lui alunecă până ajunse pe șoldul ei rotund. Caroline îi simțea tăria trupului vânjos și tremură ușor. Dacă nevoia fizică o făcea să se lipească de Judd, mintea îi rămăsese trează. Profesoara era. Convinsă că o aventură de o noapte le-ar strica relația. Nu era posibil să-i cedeze doar pentru a-i demonstra că la vârsta ei poate să... să-i trezească dorința de a o poseda la fel ca pe o tânără atrăgătoare.

— Aș vrea să continuăm discuția mâine după-amiază, zise Judd cu voce blândă. Știi să patinezi?

Mirată că el nu-i propusese să continue conversația în patul ei, Caroline respiră ușurată că fostul ei student nu-i purta pică pentru purtarea ei nesăbuită. Măine îl va vedea din nou, ceea ce o bucura din adâncul sufletului. Instinctul de apărare îi spunea să nu se încreadă în bărbați și să fie mai distantă, dar impulsul erotic o îndemna să accepte fără rezerve invitația acestui bărbat seducător. La urma urmei, nu analizase ea cu studenții o sumedenie de romane de dragoste? Acum putea recunoaște în sinea sa că Judd era un tânăr atrăgător de care orice femeie s-ar îndrăgosti cu ușurință.

Nu putea nega faptul că era interesată de persoana lui, așa cum fusese și în urmă cu zece ani. Atunci, etica profesională, teama, lipsa de îndrăzneală și convingerea că trebuie să devină soția lui Jeff o împiedicaseră să dea curs pasiunii trezite de studentul care o tulburase de când îl cunoscuse. În plus, fusese convinsă că o aventură trecătoare nu putea decât să-i dăuneze, atât pe plan profesional cât și pe plan sentimental. Probabil că atunci avusese dreptate. Amândoi erau tineri și nu dădeau prea multă atenție sentimentelor profunde și durabile. De fapt, dacă ar fi ascultat de îndemnul inimii și ar fi avut o legătură amoroasă cu fostul ei student în timpul vacanței de vară, ce șanse ar fi avut relația lor de a nu se destrăma? Căsnicia ei cu Jeff nu rezistase timpului, așa că o aventură cu Judd n-ar fi putut dura mai mult de o vară.

Caroline făcu un pas în spate și-și petrecu o mână prin pletele blonde. Judd continuă s-o țină de talie cu mâinile lui mari și profesoara se simțea mică, feminină și protejată, chiar dacă avea o personalitate puternică. Era așa de bine să știe că un bărbat are grijă de ea.

— Caroline, știi să patinezi? insistă Judd, nedumerit de tăcerea ei. N-am mai pus patinele în picioare de când am plecat din Vancouver. Nepoatele mele mi-au spus că lacul Ontario este înghețat.

Profesoara era încântată că va avea prilejul să facă mișcare în aer liber.

— Îmi place mult să alunec pe gheață, zise ea.

— Vreau să mă distrez. În ultima vreme nu m-am ocupat decât de muncă. Ești de acord cu propunerea mea?

Caroline zâmbi, căutând să amâne răspunsul, deoarece nu voia să dea impresia că era nerăbdătoare să-l revadă pe Judd. Privirea lui rugătoare o determină să fie sinceră și să răspundă cu hotărâre în glas:

— Firește că ne vom distra la patinaj.

Judd o răsplăti cu o sărutare pe buze.

Când el își înălță capul, profesoara spuse:

— Îmi pare rău că nu cunosc toate locurile interesante din Toronto, dar te voi însoți bucuroasă oriunde mă vei invita.

Judd îi cuprinse gura cu buzele lui, sărutând-o apăsător. Caroline se înfioră și se lăsă condusă de pasiune. El avu gingășia de a nu insista cu dezmierdările, pentru a nu o forța să facă un pas greșit.

— Măine să fii gata la ora trei după-amiază. Să te îmbraci gros.

Judd o sărută pe obraji și ieși din casă, îndreptându-se spre mașină. Caroline îl urmări cu privirea pe fereastră până când el dispăru la colțul străzii, apoi se duse la bucătărie pentru că Shoo mieuna de foame. Profesoara era încântată că-și petrecuse ziua cu Judd care se dovedise a fi un gentleman în toate privințele.

* * *

Caroline își ridică ochii din lucrările pe care le corecta și se uită la calendarul agățat pe perete. Era treisprezece februarie și trecuseră patru săptămâni de când se întâlnea cu Judd, regulat. Își petrecuse toate după-amiezile cu el. Acum, Blackburn lipsea câteva zile din oraș, fiind plecat pentru a-și rezolva unele afaceri. În aceste săptămâni, cei doi vizitaseră muzeele cele mai importante din Toronto - Muzeul Regal și Galeriile de Artă - asistaseră la concerte de muzică simfonică și vizionaseră mai multe piese de teatru. Masa o luaseră la cele mai selecte restaurante, de la localurile cu muzică irlandeză până la renumitele saloane franțuzești și chinezești. Cele patru săptămâni

trecuseră repede, dar Caroline avusese impresia că totul se petrece ca într-o visare fără sfârșit. Cunoscându-l din ce în ce mai bine pe Judd, se produsese inevitabilul.

Caroline se îndrăgostise. Era pentru prima dată când o pasiune puternică pusese stăpânire pe sufletul ei. Emoțiile pe care le trăia erau extraordinare, dar o puneau într-o situație delicată. Intensitatea lor o uluia dar și o înspăimânta. Ar fi vrut să exulte de bucurie și să împărtășească secretul ei tuturor cunoscuților, dar îi era teamă să nu fie considerată ridicolă și de modă veche. Ardea de nerăbdare să-i mărturisească lui Judd că-l iubește, dar îi era frică de reacția lui. Dacă el n-o iubea? Era posibil ca el să se mulțumească doar cu petrecerea agreabilă a timpului, fără să nutrească gânduri serioase.

Caroline își închipuia deja că este nevasta lui și că are copii. Ce va face dacă el nu dorea să se însoare? Intenționa Judd numai să se distreze, fără să-și pună problema viitorului? Ce șanse avea relația lor de a se transforma într-o dragoste sinceră? Dacă el nu o iubea, atunci Caroline va suferi enorm și va avea o nouă dezamăgire din dragoste.

Profesoara scutură din cap, căutând să se oprească din visare. Prea multe ipoteze și prea multe griji nu-i făceau bine. De ce era atât de pesimistă? Frământările ei porneau mai degrabă de la presupuneri decât de la certitudini. Singurul lucru care o intriga era răbdarea lui Judd. De ce nu încercase să o seducă? Dacă el dorea numai o aventură amoroasă, în cazul acesta își pierduse cam mult timp fără să acționeze! Caroline nu fusese niciodată așa de frustrată și de contrariată. În ultimul weekend, excitată de sărutările iubitului ei, fusese pe punctul de a-i cere cu voce tare să facă dragoste, dar se rușinase și rămăsese tăcută.

Profesoara se uită din nou peste lucrările studenților. Dacă nu reușea să se concentreze, a doua zi se va prezenta la facultate cu lucrările necorectate. Făcând un efort de voință, Caroline le citi pe toate. Când se uită la ceas, constată că se făcuse târziu. După ce își strânse hârtiile, se ridică de pe scaun și-și puse mantoul călduros. Trebuia să

se grăbească: avea întâlnire cu câțiva studenți și nu voia să întârzie. Acum va putea să le comunice greșelile făcute și să-i sfătuiască mai bine în privința redactării unei lucrări științifice.

Ce păcat că seara va fi lipsită de prezența lui Judd. Acesta se va întoarce abia în ziua următoare de la New York. Marți, înainte de a se duce la aeroport, îi promisese că vor lua masa împreună sâmbătă seara, oferindu-se să pregătească el cina. Era prima Zi a Îndrăgostiților pe care o va petrece în compania unui bărbat pe care-l iubea.

O singură dată Jeff îi trimisese un buchet de trandafiri albi, însoțit de o felicitare. Acest lucru se petrecuse la începutul căsniciei lor, soțul ei declarându-i ulterior că Ziua Îndrăgostiților este o sărbătoare artificială și bănoasă pentru firmele care oferă cadouri și flori.

Gândurile Carolinei se îndreptau spre Judd, a cărui purtare o intriga. Deși era un bărbat atrăgător și tandru, el nu insistase să-și petreacă noaptea cu ea. Poate că voia să nu grăbească lucrurile, își spusese profesoara, în timp ce ieșea din clădirea universității. Ninsoarea și frigul o făcură să-și înfășoare fularul în jurul gâtului. Dacă ar fi fost alături de ea, Judd ar fi strâns-o la piept, protejând-o. Când îl va vedea, îi va spune că nu dorește să mai amâne momentul când vor face dragoste. Caroline se îndreptă spre mașina ei, neștiind dacă va avea curajul de a-i mărturisi iubitului ei că-i este dor de el.

* * *

Blackburn ieși din aeroport și se urcă într-un taxi, dându-i șoferului adresa Carolinei. Motivul care-l îndemnase să treacă mai întâi pe la profesoara de engleză în loc să se ducă acasă, era legat de profesia lui. Bineînțeles că-i fusese dor de Caroline, gândindu-se de mai multe ori cum va fi întâmpinat la întoarcere. Aștepta cu nerăbdare momentul când o va îmbrățișa și o va săruta.

Ceea ce-l frământa era cum va reacționa ea când va afla că el este Thomas Black, autorul de romane de succes. Va crede Caroline că fusese mințită cu bună-știință? Probabil că ea va acționa sub impulsul mândriei și el nu va mai

putea face apel la simțul umorului care ar putea să-i atenuze amărăciunea. Trebuia s-o pregătească înainte de a-i da vestea că el contribuise la destrămarea căsniciei ei. Orice pas greșit și o notă falsă din discursul său ar putea să-l facă s-o piardă pe Caroline. Nu voia ca acest lucru să se întâmple, chiar dacă se simțea vinovat că-i ascunsese adevărata lui ocupație.

Răgazul pe care și-l luase până se hotărâse să-i destăinuiească adevărul nu părea să-l fi ajutat prea mult în strădania de a întări relația lor. Când editorul îl invitase la New York pentru a participa la lansarea ultimului roman, Blackburn nu se gândise că despărțirea temporară de Caroline îi va deschide ochii în privința sentimentelor pe care le nutrea față de fosta lui profesoară de engleză. Nu se așteptase să se îndrăgostească de singura femeie de pe pământ care avea temeuri serioase să-l urască. Nu mai putea amâna discuția cu ea, deoarece Caroline ar fi aflat singură, mai devreme sau mai târziu, cine se ascunde în spatele numelui de Thomas Black.

De fapt, niciodată nu intenționase s-o mintă, numai că nu găsisese ocazia să-i spună că este scriitor. Fusesse atât de fericit în ultimele săptămâni și se bucurase că are posibilitatea de a-și petrece timpul liber în compania Carolinei, astfel că nu îndrăznise să aducă vorba despre preocupările lui literare. În vitrinele librăriilor se afla fotografia lui lângă volumele sale, deoarece, de Ziua Îndrăgostiților vânzarea de cărți de dragoste creștea semnificativ. Era posibil ca o admiratoare să-i ceară un autograf când se afla cu Caroline în oraș și nu știa cum va reacționa ea. Săptămâna următoare va apărea la televizor într-o emisiune culturală și era sigur că interviurile recente vor fi date pe canalele cu cea mai mare audiență în țară, astfel că era posibil să fie recunoscut de Caroline.

Dacă prin absurd, nu s-ar uita la televizor, atunci ea ar avea prilejul să-i vadă fotografia în ziare, deoarece cărțile lui se bucurau de succes la public.

Așa cum spunea proverbul, cu cât se ascundea mai tare, cu atât mai repede putea fi descoperit. Oricum, se săturase

să tremure la gândul că profesoara putea să-i declare pe un ton mândrit că știe cine este și cu ce se ocupă. Iubirea pe care o simțea față de ea nu putea să se bazeze pe o omisiune. Ceea ce trebuia să facă era s-o convingă pe Caroline că putea să se bazeze pe seriozitatea lui.

Taxiul se opri la semafor și Judd văzu în vitrina unei florării niște trandafiri roșii. Era în ajunul Zilei Îndrăgostiților și toată lumea se gândea la darurile pentru cei dragi. Blackburn simțea nevoia să facă un cadou deosebit ființei pe care o iubea.

Șoferul apăsă pedala de accelerație, dar scriitorul îi strigă să cotească pe strada unde se afla florăria.

— În două minute sunt înapoi.

Judd intră în magazin și admiră buchetele de flori proaspete aranjate cu gust în vase. Bărbații se înghesuiau să cumpere trandafiri roșii sau galbeni. Tineri și bătrâni, îmbrăcați în haine elegante sau în simple salopete, reprezentanții sexului tare erau cuprinși de febra alegerii unui buchet. Din păcate, Blackburn nu voia decât trandafiri albi. Renunțase la speranța de a găsi florile preferate, când zări într-un colț o vază cu trandafiri albi.

Ținând buchetul la piept, pentru a proteja florile de vântul tăios, Judd alergă până la mașină. Era treisprezece februarie, dar ziua aceasta nu-i purta ghinion. Era posibil ca în această după-amiază de vineri să aibă o mare bucurie.

* * *

Caroline avea impresia că masca de frumusețe pe care și-o aplicase conform instrucțiunilor care însoțeau flaconul, îi strângea pielea mai tare decât se așteptase. Îi era frică să-și atingă fruntea și pomeții, fiindcă se aștepta ca masca să cedeze. Senzația de rece pe care o simțea îi spunea că sosise timpul să se spele. Ridicându-se de pe canapeaua din sufragerie, profesoara se îndreptă spre baie. Pisica se uită la ea și, cu un mieunat, se piti sub masă. Caroline se abținu să râdă pentru a nu-și deteriora masca de frumusețe.

Sonerie de la ușă țârâi insistent. Caroline tresări și se

uită la pendula din hol. Era ora opt seara. Cel ce sunase nu putea fi decât un vecin sau o prietenă. După cincisprezece secunde, soneria se auzi din nou, de data asta mai încet. Dacă nu răspundea, ar fi fost nepoliticoasă, dar nici nu putea să apară cu masca de frumusețe care o făcea să semene cu un clown de circ! Caroline rămase nemișcată, neștiind ce să facă.

— Caroline?

Vocea lui Judd o bucură dar o și îngrijoră. Primul ei impuls fu să alerge spre ușă și să se arunce la pieptul lui. Oh, nu! Nu putea să apară în fața lui cu masca pe chip! Profesoara făcu câțiva pași dar se opri, ezitând să ia o hotărâre. Judd se întorsese de la New York mai devreme decât spusese. Venise direct de la aeroport să o vadă? Ce drăguț din partea lui! Putea să-l facă să aștepte? Caroline încercă să zâmbească la gândul că-l va revedea, dar masca o împiedica să-și miște, mușchii obrazilor. Trebuia să se decidă. Chiar dacă era nerăbdătoare să-l sărute pe Judd, nu putea să-l primească în casă până nu-și dădea jos masca de pe față.

— Judd, spuse ea cât de tare îi permitea masca, nu pot să te văd acum.

— Caroline, ce s-a întâmplat? o întrebă el îngrijorat, deoarece vocea Carolinei abia se auzea.

— Nimic, tocmai mă pregăteam să mă culc.

— Este abia ora opt seara.

Judd avea dreptate, dar Carolinei îi era imposibil să-i deschidă ușa în acel moment. Cu teama în suflet, adăugă:

— Poți să aștepti cinci minute?

— Afurisită treabă! exclamă Judd nervos. Afară e frig și am înghețat, la fel și trandafirii pe care ți i-am luat!

Trandafiri! Judd îi adusese flori! Ce putea face: să râdă sau să plângă?

— Bine, zise Caroline, crăpând ușa, promite-mi că vei număra până la douăzeci, înainte de a intra în hol. Mă duc să mă schimb. Ești de acord?

— Da. Grăbește-te. Am început numărătoarea!

Caroline se răsuci pe călcâie și se îndreptă spre scara

interioară, auzindu-l pe Judd rostind rar: unu, doi, trei, patru, șase, douăsprezece...

„Of, doamne, ce mă fac dacă Blackburn mă vede cum arăt?” se întrebă profesoara, care nu voia să fie surprinsă cu masca pe față. Semăna cu un personaj din serialul de groază, „Povestiri din criptă!” Judd nu va mai veni în vizită dacă-i va vedea chipul.

Musafirul intră în hol, o dată cu vântul rece de afară. Caroline făcu greșeala să-și încetinească pașii și Judd se grăbi s-o ajungă din urmă. Strângându-și halatul la piept, ea începu să urce treptele, dar se împiedică și scoase un țipăt.

— Caroline! strigă Judd, repezindu-se s-o prindă în brațe, neștiind motivul pentru care gazda îi întoarse spatele.

Caroline era îngrozită că va trebui să-i explice de ce își aplicase masca. Blackburn va râde de strădania ei de a arăta mai tânără și mai atrăgătoare. Profesoara își recăpătă echilibrul și încercă să-și continue drumul. Dacă va ajunge în baie înainte ca Judd să-i vadă fața, va avea timp să-și spele masca și totul va fi în ordine.

Din păcate, oaspetele fu mai sprinten decât ea și o prinse în brațe pe palier. Datorită vitezei, cei doi se rostogoliră pe covorul de pe coridor. Caroline să răsucii și-și ascunse capul la pieptul lui Judd, fără să-i pese că acesta, o îmbrățișase. În acel moment, parfumul trandafirilor striviți îi gâdilară nările.

— Oh, Judd! Trandafirii! exclamă ea printre dinți.

Mâinile lui îi pipăiră trupul ca și cum ar fi căutat vreo vânătăie, dar Caroline avu impresia că este mângâiată mai mult din plăcere. Dorința o copleși și un val de căldură îi străbătu corpul. Căldura trupului lui Judd o făcea să tremure.

— Ai pățit ceva? o întrebă el îngrijorau

— Nu, n-am nimic.

— Atunci, de ce ai fugit? Ți-e teamă de mine?

Caroline își înălță capul.

Degetele lui Judd alunecară până la ceafă, apoi atinseră

masca de pe față.

— Oh, Doamne! Ai pielea aspră ca o scoarță de copac!

Capitolul 7

Caroline simți că sosise clipa despărțirii. Nu mai putea să-i ascundă lui Judd că încercase să devină mai frumoasă. Totul se datorase dorinței de a-și păstra tinerețea. Degetele iubitului ei fuseseră agile și descoperiseră că se întâmplase ceva cu obrajii ei. Trebuia să fi fost mai hotărâtă și să nu-i fi deschis ușa sau să-l fi invitat. În sufragerie, rugându-l s-o aștepte câteva minute. Fusesse surprinsă de sosirea lui și nu știuse să-și ascundă nerăbdarea de a-l revedea. Numai dragostea o îndemnase să renunțe la prudență, expunându-se ironiei mușcătoare a musafirului.

Fără să mai ezite, își întoarse capul către Judd, închizându-și ochii. Cu teama în suflet, stătea nemișcată, curioasă să audă remarcile lui răutăcioase și batjocoritoare. După o lungă tăcere, el strănută. Mișcarea lui bruscă făcu ca masca de frumusețe să crape în jurul gurii Carolinei. Ducându-și mâna la nas, Judd se forță să nu râdă, deoarece ar fi stricat pelicula întinsă cu atâta trudă.

— Vreau să mă ridic, mormăi ea printre dinți, cu o voce răgușită.

Pe neașteptate, Caroline fu zgâlțâită, de parcă s-ar fi declanșat un cutremur. Cel puțin, un cutremur ar fi salvat-o. Din păcate, era Judd care râdea în hohote. Caroline încercă să se miște, dar nu reuși decât să-și piardă masca de frumusețe care căzu pe cămașa oaspetelui. Judd o strânse în brațe pe Caroline, împiedicând-o să scape din îmbrățișare. Ea renunță la orice încercare de a se ridica în picioare, așteptând răbdătoare ca hohotele lui de râs să ia sfârșit, pentru a putea să-i spună lui Judd să plece imediat.

Intenția gazdei nu se realizează, fiindcă el se răsuși,

ajungând deasupra ei. Trupul lui puternic o apăsa, făcând inutile eforturile ei de a se strecura pe lângă el. Deschizând ochii, Caroline zări chipul amuzat al iubitului ei care se aplecă pentru a o săruta. Ea se feri și Judd rosti zâmbind:

— Oh, Caroline! Te iubesc!

Cuvintele lui o tulburară mai mult decât se așteptase. Judd redevenise serios, privind-o drăgăstos.

— N-am vrut să te surprind cu masca pe față, se justifică el, dar n-am putut avea răbdare până mâine, când este Ziua îndrăgostiților. Te iubesc chiar dacă arăți ca o artistă înainte de a intra pe scenă.

Caroline îi aprecie efortul de a nu-i leza mândria, fiind conștientă că declarația lui de iubire fusese o încercare de a-i potoli neliniștea.

— Dă-mi voie să mă duc la baie. Vreau să mă spăl pe față, îl rugă ea.

Judd nu se clinti și Caroline avu pe moment ideea de a-l împinge cu toate foilele pentru a putea să se ridice de pe covor. Ochii lui albaștri erau atât de seducători încât ea nu făcu nicio mișcare. Situația în care se afla era ridicolă și până la urmă nu se mai abținu și izbucni într-un râs izbăvitor.

Hohotele îi pieriră când Judd își strecură mâinile sub halat, oprindu-se pe sânii rotunzi și tari. Judd n-o mai mângâiasse niciodată astfel, și acum îi stârni fiori care-i paralizară voința. Sfârcurile se întăriră imediat ca răspuns la dezmierdăriile provocatoare. Trupul lui se încordă sub povara dorinței.

— Ce ai sub halat? o întrebă el cu o voce sugrumată de emoție.

Caroline știa că nu putea să se împotrivească și că sentimentele pe care le avea față de el o îndemneau să se lase condusă de pasiunea care o înflăcăra.

Punându-și o mână pe mâna lui, îl ajută să înlătore marginile halatului, lăsându-l să-i admire sânii care se ridicau și coborau ușor când respira.

Privirea lui se aținti asupra pieptului ei generos. După

câteva clipe, Judd închise ochii. Caroline observă pulsațiile sângelui din vena de la baza gâtului, simțind că iubitul ei o dorește la fel de mult cât îl dorea și ea.

— Caroline, rosti el deschizând ochii, te iubesc. Nu vreau să crezi că îți fac această declarație pentru că am de gând să facem dragoste, deși sânii tăi ți-au trădat dorința. Am dreptate?

Ea voia să-l sărute și să-l strângă în brațe, dar nu reușea decât să se uite în ochii lui minunați. Zâmbetul din colțul gurii lui o dezarma.

— Parcă spuneai că vrei să te speli, adăugă Judd, ridicându-se în picioare cu agilitatea unei pantere.

Caroline întinse mâna și Judd o ajută să se ridice de pe covor, murmurând tandru:

— Te aștept să revii. Mă abțin cu greu să te sărut.

Ea se scuză că-l lasă singur, asigurându-l că se va întoarce cât mai repede.

* * *

Judd se uită în urma ei, căutând să-și potolească dorința care-i aprinsese o văpaie în trup, având senzația că este pe punctul de a sări fără parașută dintr-un avion.

De fapt, declarația îl surprinsese și pe el, vorbele ieșindu-i fără voie de pe buze. Acum, aștepta îngrijorat revenirea Carolinei, pentru a-i vedea reacția.

Îi spusese că ține la ea și că o dorește, dar nu îndrăznise să-i dezvăluie secretul de care se temea. Sosise momentul să ia o hotărâre bărbătească. Era vorba de viața sa și nu putea să glumească în privința viitorului.

Avea numai un singur lucru de făcut.

Caroline dispăru în baie și Judd se sprijini cu spatele de perete. Gestul ei de al ajuta să-i desfacă halatul continua să-l tulbure. Nu putea să se îndoiască de faptul că și ea îl dorea. Situația în care se afla nu-i permitea să aibă vreo ezitare. Dacă viața s-ar fi desfășurat ca în romanele sale, ar fi știut care era următorul pas de făcut și n-ar mai fi stat pe gânduri. Nu știa însă cum să se poarte cu profesoara care nu va întârzia prea mult în baie. De ce nu putea să pună în practică tot ce scrisese în romanele sale?

Personajele lui erau ascultătoare și se lăsau conduse fără nici o împotrivire spre deznodământul pe care el li-l destinase. Acum se afla în fața unei femei adevărate și reacția ei nu putea fi prevăzută, dar merita să-și încerce norocul.

Pentru a-și liniști nervii, Judd începu să se plimbe de-a lungul coridorului. Întorcându-se la capul scării, dădu peste Shoo care începu să se frece de picioarele lui.

— Aș vrea să-mi dai un semn, murmură Judd, uitându-se la pisică. Când trebuie să-i destăinuiesc iubitei mele că sunt scriitor?

Shoo își înălță coada, ca și cum ar fi fost de acord cu ezitarea lui. Blackburn se aplecă și-i mângâie blana. Pisica începu să toarcă.

— Iată care este dilema mea: pot să fac dragoste cu ea și îi voi dezvălui Carolinei adevărul când aceasta își va da seama ce simt pentru ea, sau pot să-i mărturisesc că sunt Thomas Black, riscând să n-o mai văd niciodată.

Shoo continuă să toarcă și Judd luă hotărârea să facă dragoste și apoi să-i spună Carolinei adevărul.

— Dacă ușa de la dormitor este închisă, șopti Judd luând pisica în brațe, asta înseamnă că voi fi nevoit să-i spun Carolinei adevărul înainte de a face dragoste.

Clanța se mișcă ușor și Judd intră în cameră cu inima cât un purice. Dincolo de ușa interioară se auzea zgomotul apei. Musafirul zâmbi, știind că în curând o va îmbrățișa pe Caroline.

Apropiindu-se de pat, zări pătura cu motive florale și pernele imaculate.

„Este un semn bun sau rău?” se întrebă el.

Pisica toarse din nou, ceea ce îl făcu pe Judd să se gândească la scena care-l aștepta peste câteva minute.

— Dacă iubita mea a făcut patul înainte de a se duce la baie, este sigur că voi avea șansa să facem dragoste.

Făcând câțiva pași, intrusul ajunsese la ușa de la baie.

— Dacă a încuiat ușa, este clar că va trebui să-i dezvălui cine sunt înainte de a ne urca în pat, își spuse Judd, apăsând clanța.

Spre surprinderea lui, aceasta cedă ușor și cum parfumul de vanilie se răspândi în încăpere, Judd lăsă pisica jos și pătrunse în baie, închizând ușa în urma sa. În spatele paravanului de sticlă, formele suple ale corpului Carolinei îi atraseră atenția. Pe neașteptate dorința îi răscoli corpul încordat.

Ar fi putut să se întoarcă în dormitor sau ar fi putut să-i mărturisească adevărul, înainte ca iubita lui să iasă de sub duș. Acum era clipa mult așteptată.

Scriitorul ezita, fiindcă voia să afle mai întâi dacă ea îl iubește sau dacă-l va izgoni pentru totdeauna din casa ei. Judd voia s-o convingă pe Caroline că inima lui este sinceră, chiar dacă limba îi fusese mincinoasă. Cuvintele erau uneltele cu care lucra și putea să găsească formula adecvată pentru a fi convingător. În romane știa să pună în gura personajelor cele mai frumoase declarații de dragoste, dar în viață nu era convins că o tiradă ar avea câștig de cauză. Vorbele pe care le va rosti trebuiau să fie simple și sincere. Acest lucru îi dădu puterea să rămână în baie.

Trupul Carolinei se ondula în spatele paravanului de sticlă.

— Judd, tu ești?

— Da, răspunse acesta, gata să se confeseze. Caroline, aș vrea să...

Profesoara dădu la o parte paravanul, oferindu-i lui Judd imaginea corpului ei armonios și ispititor. Goală, Caroline semăna cu o nimfă a mării, cu apa șiroindu-i pe pielea albă și pletele mătăsoase. Judd rămase cu gura căscată, uluit de frumusețea trupului din fața sa. Cuprins de dorință, uită pentru ce venise. Voința i se frânse și singurul lucru care-l obseda în acel moment era să îmbrățișeze corpul mlădios al Carolinei și să se bucure de farmecele lui. Ochii ei aveau o scânteiere îmbietoare, iar mâna pe care o întinse spre el tremura ușor.

Judd făcu un pas către Caroline care-i adresă un zâmbet sfios.

— Ar trebui să te dezbraci, altfel riști să-ți uzi hainele.

Judd își desfăcu febril nasturii de la cămașă și-și scoase pantalonii, apoi pantofii și chiloții. Pasiunea răscolitoare îl orbea, făcându-l să uite de orice problemă. Nimic nu mai conta în acea clipă decât dorința de a face dragoste cu ea.

* * *

Caroline simțea că iubirea pe care o nutrea pentru Judd era mai puternică decât voința ei. Cu simțurile biciuite de dorință, aștepta ca bărbatul din fața ei s-o cuprindă în brațe. Temerile și reținerea dispăruseră. Relația dintre ea și Judd ajunsese la o cotitură importantă. Sosise momentul când sentimentele lor trebuiau să se topească într-o îmbrățișare ce urma să le aducă fericirea după care tânjeau de câteva săptămâni. Chiar dacă nu avusese o experiență bogată în privința amorului fizic, Caroline știa că iubitul ei va fi tandru și răbdător. Era multă vreme de când voise să se dăruiască acestui bărbat senzual și viril, dar nu era sigură dacă și el o dorește cu aceeași intensitate cu care ea aștepta clipa când trupurile lor se vor uni.

Când Judd rămase gol și se întoarse cu fața spre ea, Caroline își înăbuși un strigăt de surpriză. Trupul lui solid și musculos era într-adevăr frumos și armonios. Nu era nicio îndoială în faptul că Judd o dorea. Chiar foarte tare. Caroline nu avea îndemânarea de a trezi simțurile bărbaților și se întreba, îngrijorată dacă va fi capabilă să-l mulțumească pe acest atlet viguros.

Pe neașteptate, el ajunse lângă ea. Apa îl udă imediat, dar Judd se apropie și mai mult de trupul Carolinei. Gândurile ei în legătură cu tehnicile erotice se evaporară imediat ce Judd o sărută gingaș pe buze. Caroline simți fiori pe șira spinării. Sărutarea devenise mai pasionată și ea îl cuprinse cu mâinile după umeri. Mișcarea aceasta îi înălță sânii și Judd își petrecu un braț pe după talia ei, atrăgând-o la pieptul lui. Bărbăția lui îi apăsa pânțelele, stârnindu-i dorința. Caroline îi simțea pulsul rapid și nerăbdător, fiind gata să se dăruiască. Dezmierdările lui o făcură să scoată un suspin.

Judd își depărtă capul, căutând s-o strângă tare în brațe.

Spre surprinderea ei, trupul lui puternic tremura la atingerea corpului ei.

— Oh, draga mea, aş vrea să te iubesc aici şi acum, murmură Judd, dar nu pot s-o fac din cauza apei.

— În cazul acesta, vom închide robinetele, spuse Caroline.

Judd făcu un pas înapoi şi opri apa, apoi o ridică pe Caroline în braţe de parcă ar fi fost un copil. Ea avu timp să ia un prosop de pe suport înainte să fie lungită în pat de Judd care începu să-i şteargă corpul şi părul, provocându-i un val de căldură. Mişcările energice ale mâinilor lui trezeau dorinţa de a fi mângâiată direct pe piele.

Ca şi când i-ar fi ghicit gândurile, peste câteva clipe el începu să-şi plimbe degetele peste sâni ei, dăruindu-i senzaţii răscolitoare. Caroline tremura din tot corpul şi scoase un oftat de plăcere. Judd se aplecă şi o sărută pe gură, întetindu-i focul interior. Cu un gest hotărât, ea luă prosopul lui Judd şi, la rândul ei, îi şterse corpul athletic. În curând, mâinile ei îi explorară cu mişcări agile formele trupului, moliciunea pielii, tăria muşchilor şi intensitatea dorinţei. Cu blândeţe, el o cuprinse în, braţe şi-i acoperi buzele cu o sărutare care-i dădu senzaţia că pluteşte.

— Dragă mea, murmură Judd la urechea Carolinei, te doresc.

Îngenunchind în faţa ei, el îi prinse mâinile cu un braţ şi începu să-i sărute sâni tari.

Senzaţiile pe care i le trezea gura lui o făcură pe Caroline să se arcuiască.

— Noapte... sertar... lumini, rostea ea fără să gândească la nimic.

Judd se răsuci şi se urcă deasupra ei, sărutând-o pătimaş, fiind la rândul său sărutat de Caroline care avea impresia că se află într-o altă lume.

— Data viitoare, murmură el, promit că voi fi mai răbdător. Acum nu mai pot aştepta.

— Nu... aştepta, suspină Caroline. Oh... nu, nu mai aştepta!

Judd o pătrunse imediat, ducând-o pe tărâmul deliciilor.

Caroline avea senzația că totul se petrece în vis. Ritmul în care se mișcau deveni mai iute, până când Judd se încordă pentru ultima dată și își întinse corpul lipindu-se de trupul iubitei sale care tremura de plăcere. Caroline îl strânse în brațe, până când cele două trupuri își regăsiră calmul: Judd se lăsă pe spate și timp de câteva minute stătură unul în brațele celuilalt. Caroline plutea între veghe și visare până în clipa când simți că iubitul ei o dorește din nou. Cu un gest tandru, el îi mângâie pielea fierbinte, făcându-i loc să o iubească cu aceeași pasiune.

Judd se deșteaptă la ora zece, cu senzația că petrecuse cea mai frumoasă noapte din viața sa. Ce noapte! Ce femeie! Fără îndoială, era cel mai fericit om de pe pământ.

„La naiba!” își spuse el, conștient că uitase un lucru esențial.

Capitolul 8

Zâmbetul larg se stinse pe buzele lui Judd. Ducându-și o mână la ochi, scriitorul își aminti brusc că planul său de a-i mărturisi Carolinei cine este, eșuase lamentabil. Fusesse un idiot și făcuse dragoste înainte de a-i spune iubitei că este faimosul autor de romane de dragoste.

Ridicându-se în capul oaselor, el se uită în jur. Era singur în pat și lumina pătrundea prin fereastră. Perdeaua se mișcă ușor și Judd o zări pe Shoo care se plimba prin cameră. Noaptea trecută nu mai avusese timp să alunge pisica din dormitor.

Înainte de a-și pune ordine în gânduri și de a-și făuri un plan care să-l salveze de o posibilă alungare din casă, Caroline ieși din baie, îmbrăcată într-o pereche de jeanși și un tricou, cu părul aranjat; dar nu se mai machiase și aborda un zâmbet cald care-l înfioră pe Judd. Scriitorul își spuse că nu are rost să strice o dimineață atât de minunată, mai ales că surâsul iubitei sale îi demonstra că aceasta era bucuroasă că el o iubise. Și ea îl făcuse să se simtă ca... în rai! Va amâna câteva clipe până când îi va face o confesiune sinceră. Până atunci nu putea s-o întristeze pe femeia pe care o iubea.

— Bună dimineața! zise Caroline, așezându-se pe marginea patului.

Judd îi luă mâna și o duse la buze. Pielea ei era moale și plăcută, răspândind o aromă de vanilie.

— Poți să rămâi în pat, adăugă ea stânjenită. Nu am nimic de mâncare. De obicei îmi fac cumpărăturile sâmbătă dimineața. Voi ieși pentru câteva minute și...

— Nu trebuie să te deranjezi pentru mine, o întrerupse Judd cu un glas aspru. Era atât de supărat pe sine, încât nu

putuse să-și controleze vocea. Putem ieși în oraș să luăm masa. Te rog să mă aștepți doar câteva minute până când voi face un duș.

Zâmbetul ei drăgăstos îl făcu pe Judd să se simtă ca un ticălos care profită de naivitatea unei ființe care-i dăruise inima ei sinceră.

Singurul lucru care-l neliniștea era faptul că iubita sa nu va înțelege motivele tăcerii lui și că nu-l va ierta. Până la urmă, luă hotărârea să-i vorbească la micul dejun. Dacă va amâna destăinuirea, îi va fi mai greu să găsească înțelegere și iertare. Era preferabil să afle cât mai curând ce gândește Caroline despre profesia lui.

* * *

Era o zi blândă de iarnă. Aerul era rece, dar soarele strălucea pe cerul limpede. Pășind de-a lungul străzii Yongl, la brațul lui Judd, Caroline se simțea fericită și dorea să spună întregii lumi că este îndrăgostită de cel mai seducător bărbat de pe pământ.

Dar... întotdeauna există un dar, nu-i așa?

Judd i se păruse preocupat în această dimineață. Relația lor era încă la început și el nu putea să-i facă promisiuni ferme, dar Caroline nu știa ce să facă dacă Judd nu avea intenții serioase. Poate se grăbise cedându-i și el considerase că avusese o aventură trecătoare, fără urmări în viitor. Caroline era prea emoționată și bucuroasă pentru a avea răbdarea să lase timpul să decanteze lucrurile. Dacă se abținea să abordeze acest subiect, îi va fi dificil mai târziu să deschidă discuția referitoare la natura relației dintre ei.

Trecând pe lângă o florărie, cu trandafiri în vitrină, Caroline își aminti că nu-i mulțumise lui Judd pentru florile care le adusese în ajun. Pasiunea o împiedicase să facă acest gest politic și Caroline se gândi, rușinată, că trebuie să se oprească și să-i spună cât de mult îi plăcuseră trandafirii.

— Am uitat... începu ea, dar Judd își continuă mersul, obligând-o să meargă alături de el. Caroline își înălță capul și văzu că iubitul ei era cu gândul în altă parte, pășind ca

și cum s-ar fi grăbit să ajungă cât mai repede la restaurant.
— Judd, s-a întâmplat ceva? îl întreabă ea, după câteva momente.

El tresări, de parcă s-ar fi trezit dintr-un vis urât.

— Oh, nu nimic, zise el încurcat, privind-o absent. Să mergem mai repede. Vreau să mănânc.

— După colț, îl anunță Caroline, se află un local foarte bun.

Judd se opri și o întreabă:

— Ce voiai să-mi spui?

Caroline se uită nedumerită la el și Judd îi explică:

— Cu câteva clipe în urmă ai spus că ai uitat ceva...

Caroline îl privea uluită, neînțelegând de ce iubitul ei avea o expresie îngrijorată. Ce putuse să-l schimbe atât de repede? Era improbabil să aibă motive de a fi trist. Se iubiseră noaptea trecută atât de frumos și nu exista vreo piedică în calea fericirii lor. Atunci, ce îndoieli avea Judd?

— Voiam să-ți spun că am uitat să-ți mulțumesc pentru trandafiri. I-am pus într-o vază și apa i-a înviorat, adăugă ea, neputând să-și ascundă roșeața-din obraji la gândul că florile fuseseră strivite când ei doi se prăbușiseră pe covorul din coridor.

— Trandafirii albi sunt florile mele preferate, mărturisi Caroline în șoptă.

Judd îi dezmierdă bărbia cu degetele înghețate și se uită în ochii ei.

— Ai uitat să-mi mulțumești și în urmă cu zece ani, când ți-am dăruit trandafiri albi de Ziua Îndrăgostiților.

Profesoara frământă zăpada cu tălpile ghetelor și strânse mai tare brațul lui Judd.

— Mi-ai făcut acest cadou când erai student? se miră ea.

Judd dădu din cap și Caroline zise cu glas tare:

— Nu se poate. Spune-mi că ai glumit.

— N-am glumit deloc. Îți admiram talentul pedagogic și m-am gândit să-ți fac un cadou niște trandafiri. Ți-am scris chiar un bilet și am trimis buchetul printr-un băiat.

Caroline simți că ametește.

— Îți amintești ce ai scris în acel bilet?

— „Pentru C., care mi-a schimbat viața, j.” Obişnuiai să semnezi lucrările studenților cu inițiala prenumelui tău, astfel că am crezut că inițiala mea îți va da cheia admiratorului care-ți trimisese flori de Ziua Îndrăgostiților.

Genunchii Carolinei se înmuieră și Judd o prinse de cot, susținând-o să nu cadă.

— Nu-i nimic, draga mea. A fost doar un gest amabil! După ce o sărută tandru pe tâmplă, el continuă pe un ton duios: Acum sunt îndrăgostit de tine, ceea ce este cu totul altceva.

Caroline se desprinsese din îmbrățișare și se uită stârnitor în ochii lui.

— Oh, Judd! Dacă ai ști că biletul tău mi-a schimbat viața! zise profesoara care nu știa dacă trebuie să râdă sau să plângă. Oh, Jeff mi-a dat buchetul și am crezut că el mi-a cumpărat florile. A fost singura dată când fostul meu soț mi-a făcut un cadou și am fost atât de impresionată, încât am acceptat cererea lui în căsătorie chiar în aceeași seară.

În aceeași seară își pierduse și virginitatea, dar nu era cazul să-i mărturisească acest lucru lui Judd.

Blackburn avea o față mirată și tăcea, determinând-o pe Caroline să adauge:

— Oh, Doamne! Când Jeff mi-a spus că vrea să divorțăm, a menționat că-i pare rău de trandafiri, dar abia acum îmi dau seama la ce s-a referit.

Un grup de adolescenți trecu pe lângă ei, glumind și râzând.

— Judd, simt nevoia să stau pe scaun. După cele ce am aflat, mă simt tulburată. Îmi este foame și abia aștept să beau o cafea fierbinte. Să intrăm în restaurant. Te rog.

Caroline porni spre local, copleșită de emoții contradictorii. Împărțită între uimire și mânie, se uita absentă la vitrinele pe lângă care trecea. Deodată, privirea ei fu atrasă de cărțile din vitrina unei librării. Într-un colț, se afla fotografia renumitului autor de romane de dragoste, Thomas Black, alături de ultima lui carte apărută. Sau, mai bine zis, în vitrină se găsea fotografia lui Judd Blackburn.

Caroline simți că i se taie răsuflarea. Totul i se părea o glumă absurdă și de prost: gust. Era Ziua Îndrăgostiților și nu ziua păcălelilor.

Primăvara era încă departe. O mână i se puse pe umăr și Caroline își întoarse capul spre Judd.

— Draga mea, aș vrea să-ți explic...

— Nu-mi vine să cred că m-ai mințit! izbucni ea, fierbând de indignare. Am trăit cu remușcarea în suflet că ți-am ascuns faptul că am fost profesoara ta de engleză și în tot acest timp, ai avut tupeul să păstrezi secretul asupra ocupației tale...!

Când lacrimile îi apărură în ochi, Caroline o luă la goană pe trotuar, pentru a fi cât mai departe de bărbatul care se dovedise a fi un mincinos nerușinat.

De-abia făcu câțiva pași că el o ajunse din urmă și o prinse de braț. Înainte de a se gândi la consecințele pe care le-ar putea avea lovitura de apărare învățată de la el, profesoara, furioasă și cu nervii la pământ, îi aplică un cot în plexul solar, cu o forță de care numai mânia era capabilă. Un zgomot înfundat din spatele ei îi dovedi că-și însușise bine lovitura. Caroline ar fi vrut să-și continue mersul, dar inima o îndemnă să se oprească, îngrijorată că ar fi putut să-l rănească pe iubitul ei.

— Doamnă, vă simțiți bine? o întrebă un trecător.

— Doamna nu are nimic, se auzi slab vocea lui Judd, eu am învățat-o să se apere. Ah, abia pot respira!

Caroline se abținu să nu pufnească în râs, așa de caraghios era glasul lui.

— Hei, bătrâne, ai nevoie de ajutor? Să chem o ambulanță? îl întrebă un curios pe Judd care se ridicase cu greu de la pământ.

Profesoara tresări, sperând ca Blackburn să nu fi pățit nimic grav.

— Caroline, zise acesta apropiindu-se, acordă-mi cinci minute. Numai cinci. Atât îți cer. Îți voi explica totul. După aceea, poți să faci ce vrei.

Ea se uită cu coada ochiului la fotografia din vitrină, neîndrăznind să-l privească pe Judd, deoarece se temea că

voința îi va slăbi dacă ochii lui albaștri se vor oglindi în ochii ei.

— Am vrut să-ți spun cu ce mă ocup, imediat ce am terminat prima ședință de antrenament, fiindcă m-ai influențat mult în anii studenției. Grație lecțiilor tale, m-am hotărât să scriu.

Efectiv mi-ai schimbat viața. Când am aflat că fostul tău soț a găsit în cărțile lui Thomas Black argumentul de a pleca în Alaska, cerând divorțul, n-am mai putut să-ți spun cine se ascunde sub acest pseudonim. Am amânat până astăzi, când am hotărât să-ți fac această dezvăluire, căci n-am vrut să mă urăști.

Judd își sfârși spovedania pe un ton umil, clătinând din cap și ridicând din umeri.

Caroline avu o reacție neașteptată:

— Dar eu nu-l acuz pe Thomas Black că l-a influențat pe Jeff să ceară divorțul! Eu m-am măritat dintr-o pornire firească de a nu mă îndepărta de băiatul pe care-l cunoșteam din copilărie. Jeff s-a folosit de cartea lui Black invocând un pretext plauzibil pentru dorința lui de a se duce în ținuturile sălbatice din nordul țării.

Blackburn o privi mânios:

— Dacă ai fost convinsă că soțul tău te-a părăsit din alte motive decât cele găsite în cărțile mele, de ce nu mi-ai spus acest lucru?

— Deoarece m-am simțit rușinată că am deschis discuția despre divorț chiar de la prima noastră întâlnire. Ce voiai să fac? Să-ți trimit o scrisoare în care să-ți explic de ce m-a părăsit Jeff? Până azi, n-am știut cum arată Thomas Black.

— Negi că ai citit romanele mele? se interesă Judd. Ți-am trimis primul meu roman imediat după apariție.

Caroline își duse mâna la gură pentru a-și înăbuși un suspin. Curioșii continuau să se zgâiască la cearta lor.

— Când mi-ai trimis romanul?

— Iar începi, murmură Judd mâhnit. Îți repet că ți-am expediat cartea prin poștă.

— Am crezut că este de la Jeff, pentru a-mi demonstra că romanul tău l-a îndemnat să plece de lângă mine, astfel că

nici nu l-am răsfoit.

— N-ai citit dedicația mea? se miră Judd.

— Nu, fiindcă n-am deschis cartea. Ai scris dedicații și la alte romane?

Scriitorul rosti pe un ton blând:

— Vreau să-ți arăt ceva, dar, mai întâi, vreau să-ți dau câteva explicații. De acord?

Caroline încuviință, dând din cap.

Înălțându-și privirea, ea observă că iubitul ei zâmbea și nu se putu abține să nu-i întoarcă zâmbetul. Judd desfăcu brațele și Caroline, după o scurtă ezitare, se lipi de pieptul lui.

— Tatăl meu, începu el, n-a fost de acord ca unicul său fiu să scrie cărți. Până la urmă l-am convins că romanele mele vor fi semnate cu un pseudonim. A trebuit să lucrez ca vicepreședinte al unei sucursale a firmei familiei până la apariția primei mele cărți.

Caroline simți căldura trupului lui solid.

— Mie nu-mi pasă dacă semnez romanele cu numele meu real, dar nu pot s-o dezamăgesc pe mama mea, care ar suferi mult dacă familiei ei i-ar fi știrbit prestigiul. Editorul meu a fost de acord să-mi publice romanele sub pseudonimul pe care-l știi. Culmea este că, după ce a avut un atac de inimă, tatăl meu și-a schimbat părerea și a afirmat că este mândru de succesul meu literar.

— Sunt surprinsă că ai avut impresia că-l urăsc pe Thomas Black din cauza fostului meu soț, declară Caroline cu reproș în glas.

Judd își plecă privirea și recunoscă, pe un ton umil:

— Am fost un prost, nu-i așa?

Caroline fu de acord cu afirmația lui și recunoscă la rândul ei:

— La fel de proastă am fost și eu, când ți-am ascuns faptul că sunt mai bătrână decât tine.

Pe buzele lui Blackburn înflori un zâmbet șiret.

— Crezi că ești în stare să iubești un tânăr ca mine?

Ea zâmbi și replică amuzată:

— Dacă aș avea un profesor bun, m-aș încumeta să

susțin că aş putea să te iubesc.

Judd se aplecă şi o sărută tandru pe buze.

— Să intrăm puțin în librărie. Am o surpriză pentru tine.

Scriitorul o conduse până în dreptul unui maldăr de cărți care purtau semnătura lui Thomas Black. Vânzătorii rămăseseră cu gura căscată recunoscându-l pe faimosul scriitor, dar acesta nu le dădu nicio atenție. Luând una din cărți, el i-o întinse Carolinei. Romanul era gros și avea o copertă lucioasă.

— Deschide-l, te rog!

Caroline întoarse cartea, dar înainte de a citi dedicația, el o opri:

— Așteaptă. Mi-a venit o idee.

Adresându-se vânzătorilor uluiți, el le ceru cu autoritate:

— Dați-mi câte un exemplar din toate cărțile lui Thomas Black pe care le aveți în magazin. Nu contează dacă sunt cartonate sau nu.

Peste câteva minute, vânzătorii se întoarseră din camera din spate cu brațele încărcate de cărți. După ce le puseră pe masă, făcură o plecăciune și se retraseră, lăsându-i singuri pe cei doi clienți.

Judd îi zâmbi Carolinei, îndemnând-o cu blândețe:

— Deschide, te rog, toate cărțile. Înainte de a face acest lucru, răspunde-mi la o întrebare. Vrei să fii soția mea?

Caroline avea impresia că inima încetase să-i bată.

— Este o întrebare încuietore?

Judd clătină din cap.

— Nu mai există niciun secret între noi.

Inima Carolinei bătuse mai tare. Ochii îi erau împăienjeniți de lacrimi de bucurie. Iubitul ei era nervos și aștepta îngrijorat răspunsul ei.

— Da, zise ea cu voce tare, pentru a-i liniști temerile.

Judd se apropie să o sărute, dar Caroline îl opri, ridicând o carte și zicând în glumă:

— Așteaptă puțin! Nu mi-ai spus că trebuie să citesc dedicațiile tale?

Judd îi întinse câte o carte, iar Caroline citea dedicațiile până când lacrimile făcură ca literele să-i fugă din fața

ochilor. Când ultimul volum fu pus pe masă, ea își înălță capul și-și șterse lacrimile de pe obraji.

Judd îi dăruî un zâmbet drăgăstos și o luă în brațe. La ureche, el îi șopti cuvintele pe care le scrisese ca dedicație în fiecare roman de-al său:

— Pentru C., care mi-a schimbat viața.

— *Sfârșit* —